

Debatten van de provincieraadszitting

16 oktober 2001

Toerisme, recreatie en sport (vervolg)

TOERISME

P. 145 : VOORSTEL TOT HET MAKEN VAN EEN STUDIE OVER DE HAALBAARHEID VAN EEN NETWERK "PUBLIC FOOTHPADS" NAAR BRITS MODEL

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Vlaanderen is mooi. Ook Oost-Vlaanderen is mooi, en dan heb ik het niet alleen over ons cultureel erfgoed, waarover ik vorige week reeds uitgebreid de loftrumpet mocht afsteken. Ondanks het ontbreken van enig oerlandschap zijn er toch nog tal van mooie streken in onze provincie. Denken we maar aan de regionale landschappen Meetjesland en Vlaamse Ardennen, maar ook aan andere streken zoals de Leiestreek en het noorden van het Waasland. Het is alleen bijzonder jammer dat we deze mooie gebieden, of toch de mooiste plekjes daarin, vaak niet kunnen bezichtigen of betreden. Want, waar men ook gaat langs Vlaamse wegen, bijzonder vaak komt men prikkeldraad tegen. We hebben in onze contreien geen traditie in het publiek gebruik van privé-domeinen, dit ondanks de inspanningen van tal van gemeentebesturen, toeristische diensten en ook van onze provincie om wandelpaden en –routes uit te werken.

Dat het ook anders kan bewijst het Verenigd Koninkrijk. Daar begon reeds in 1860 The National Trust met de aanleg van een netwerk van zogenaamde "public footpaths". Het unieke aan dit stelsel zijn – naast de ouderdom en de uitgestrektheid over heel het land – de werkelijk perfecte signalisatie en het feit dat dit netwerk grotendeels door privé-gronden loopt.

Wie ooit wandeltochten ondernam aan de andere kant van het Kanaal krijgt begrip voor het Brits chauvinisme over hun land en wordt verliefd op het onderhoud, de gedetailleerde plannen en de perfecte signalisatie van "the public footpaths". Niet voor niets worden ze beschouwd als de moeder van alle wandelpaden, een moeder die nog steeds haar gelijke niet kent. Zoals alle moeders trouwens. Daarnaast zijn "the public footpaths" uniek omdat ze vaak dwars over privé-gronden trekken. Dit gebeurt uiteraard via afspraken met de eigenaars om de afsluitingen te onderbreken met rasters en draaideurtjes, die bijvoorbeeld toelaten dat wandelaars wel kunnen passeren, maar het vee of andere dieren niet kan ontsnappen. Door deze aanpak komt men vaak op de mooiste, onbezoedelde plaatsen die men anders maar van ver kan bekijken of die men anders maar kent uit natuurdocumentaires, enz.

Uiteraard begrijp ik dat zo een stelsel pas tot stand kan komen na een lang volgehouden en systematische aanpak van allerlei overheden en organisaties, niet in het minst omdat heel wat tegenstanden moeten overwonnen worden bij de eigenaars. Ook wandelaars moeten gesensibiliseerd worden om zich nog meer dan vandaag aan de regels te kunnen houden.

We hebben in onze provincie echter streken waar er een duurzaam samenwerkingsverband bestaat tussen diverse overheden en organisaties, teneinde tot een later natuurbeheer en landschapsontwikkeling te komen, met name de reeds vermelde regionale landschappen.

Vandaar mijn vraag, mijn pleidooi om – op basis van het reeds bestaande en nagenoeg perfecte voorbeeld van "the public footpaths" in het Verenigd Koninkrijk – bij ons, in onze regionale landschappen, over te gaan tot het uitwerken van een netwerk van publieke wandelpaden. Ik ben ervan overtuigd dat er op die manier echter natuurpareltjes komen bloot te liggen die anders verborgen blijven, en dat die wandelpaden een toeristische meerwaarde kunnen betekenen voor deze streken. Daarenboven kunnen zij het milieu- en natuurbewustzijn van tal van wandelaars en bezoekers een verdere impuls geven.

En nu we het toch over de regionale landschappen hebben, wil ik er nog een vraag aan toevoegen. Vorig jaar werden er tijdens de begrotingsbesprekingen warme pleidooien gehouden door onder meer de collega's Liebaut en Lockefeer, maar ook door mijzelf, om het Waasland – of althans delen ervan – ook als regionaal landschap te erkennen. Kan de gedeputeerde mij vertellen welke stappen de deputatie en de administratie in dit dossier reeds hebben gezet en wat de stand van zaken momenteel is ? Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De eerste tussenkomst was van collega Lampaert die vooral een zeer mooie geschiedenis heeft weergegeven van het ontstaan van de Lieve. Ik feliciteer hem daarvoor. Hij heeft eventjes aangehaald dat niet alleen Gent – het is een belangrijke toeristische stad – maar ook Oost-Vlaanderen mooie plekjes heeft. Ook collega Hertog heeft het daarjuist aangehaald. En u zult van mij zeker niet verwachten dat ik dat niet zou erkennen.

Wat het project betreft is het inderdaad juist dat het een provinciegrensoverschrijdend project zal moeten zijn. Dat kan. Er is op de begrotingsartikelen van Toerisme Oost-Vlaanderen inderdaad een artikel voorzien dat subsidies kan toekennen aan grensoverschrijdende projecten.

Wat de Lieve speciaal betreft zou het eventueel binnen het Euregio Scheldemondgebied mogelijk zijn om een project in te dienen. Belangrijk is wel dat het om een goed dossier zal moeten gaan op basis van wat de toeristische specialisten zullen opmaken of helpen opmaken en ik meen dat wij zeker die specialisten in huis hebben. Ieder toeristisch project moet voor de regio een meerwaarde betekenen en ik ben ervan overtuigd, Collega, gelet op uw warm en historisch pleidooi dat u hier gehouden hebt, dat het moet mogelijk zijn om samen met u en onze toeristische diensten een project uit te werken. Misschien kan ook de link gelegd worden met Zeeuws-Vlaanderen. Waarom niet? Het is op andere vlakken reeds meermaals gebeurd dat een dergelijk dossier, dus met allemaal verschillende actoren, samen wordt uitgewerkt. Ik zou dan ook aanraden om op vrij korte termijn samen rond de tafel te gaan zitten en om samen met de mensen van Toerisme Oost-Vlaanderen, Westtoer en het Euregio Scheldemond-secretariaat overleg te plegen om u behulpzaam te zijn om een dergelijk dossier op te stellen.

Wat betreft de tussenkomst van collega Verhoeve in verband met de gidsen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, de opleiding van toeristische gidsen in Oost-Vlaanderen is een taak die Toerisme Oost-Vlaanderen reeds jarenlang nauw aan het hart ligt. Het is juist dat binnenkort de 30e gidsencursus van start zal gaan. Normaal was die gepland voor dit jaar, maar dat zal, gelet op een aantal omstandigheden, pas begin 2002 kunnen gebeuren. Maar goed, de 30e gidsencursus gaat dus binnenkort van start. U merkt terecht op dat een gidsencursus de bedoeling moet hebben van gidsen op te leiden. Weliswaar kan gesteld worden dat veel van de leerstof ook anderen aantrekt, enkel en alleen om de eigen kennis te verruimen of uit pure interesse voor één of ander vak dat gedoceerd wordt zonder daarbij ook maar te overwegen naderhand werkelijk aan te sluiten bij de gidsenbond van Gent en Oost-Vlaanderen of bij een andere lokale gidsenbond om daadwerkelijk te gaan gidsen. Dit kan en mag onze bedoeling niet zijn.

De organisatie van een dergelijke cursus kost immers geld onder meer voor de huur van zalen en apparatuur, het betalen van de docenten, het drukken van de cursus, het organiseren van de uitstappen, het organiseren van examens enz. Het inschrijvingsgeld dat 10 000 BEF bedraagt, is weliswaar niet niks, maar nog steeds onvoldoende om alle kosten te dekken. Overigens hebben wij bewust het inschrijvingsgeld vrij hoog gesteld om juist diegenen aan te trekken die naderhand daadwerkelijk wensen te gidsen.

Wij vertrouwen er immers op dat mensen die puur voor de eigen geestesverruiming overwegen dergelijke cursus te willen volgen zich eerder tot andere vergelijkbare cursussen zullen richten waar het inschrijvingsgeld een pak lager ligt. Het hogere inschrijvingsgeld, zo hopen wij, is een eerste rem. Het verlangt een daadwerkelijk engagement van de cursist en hij/zij beschouwt het dan ook in eerste instantie als een investering die op termijn via het verzorgen van gidsbeurten kan worden terugverdiend.

Een delicaat punt is inderdaad de meertaligheid van onze gidsen, vooral in een kunststad als Gent. Bij de organisatie van de vorige cursus werd bij het inschrijven de keuze van minimum één vreemde taal als voorwaarde gesteld. U kent de cijfers. Zowat alle cursisten die de tweejarige opleiding voltooiden, slaagden voor minimum één bijkomende taal.

Ik en Toerisme Oost-Vlaanderen zijn het volledig met u eens, Collega, dat men – zeker voor wat betreft gidsen die naderhand in Gent willen gidsen – minimum één en bij voorkeur zelfs twee vreemde talen machtig zou moeten zijn. De huidige vraag naar anderstalige gidsen is immers dermate groot dat in Gent sommige gidsbeurten moeten worden geweigerd en dat de meertalige gidsen nog nauwelijks een Nederlandstalige gidsbeurt te beurt valt, wat toch wel wat wrevel opwekt tussen de gidsen zelf. Helaas, sedert Toerisme Vlaanderen als Vlaamse instelling de erkenning van de gidsenopleidingen in handen heeft, is het de inrichter niet toegestaan de kennis van minimum één bijkomende tweede taal verplichtend te stellen.

U heeft het debat daarrond binnen de raad van bestuur van Toerisme Oost-Vlaanderen meegemaakt en weet dat één en ander tot op vandaag niet mogelijk is, ondanks het feit dat zowat iedereen uit de toeristische sector, zelfs ook mensen van Toerisme Vlaanderen zelf, een andere mening zijn toegedaan. Informele contacten van de directeur van Toerisme Oost-Vlaanderen met de administratie van Toerisme Vlaanderen laten misschien een kleine mogelijkheid open, doch op dit ogenblik kan ik u daarover nog geen uitsluitel geven. Donderdag aanstaande, dus overmorgen, heeft de directeur een onderhoud met administrateur-generaal Urbain Claeys van Toerisme Vlaanderen om één en ander te bepleiten. U begrijpt dat de meertaligheid van toeristische gidsen één van de punten is die prioritair ter sprake zullen komen.

Ik wil u er wel op wijzen dat de nood aan meertalige gidsen zich vooral voordoet in Gent en veel minder elders in de provincie. Niettemin ben ik van oordeel dat ook daar één-, twee- of meertaligheid ten zeerste op prijs dient gesteld en nagestreefd. Op die manier kunnen wij immers het product Oost-Vlaanderen ook aan een ruimer buitenlands publiek aanbieden.

Collega, u zal ongetwijfeld via de raad van bestuur van Toerisme Oost-Vlaanderen hierover meer vernemen en ik zal niet nalaten bij gelegenheid ook in de commissie Toerisme hierover verslag uit te brengen.

Tot daar, Mevrouw Verhoeve, mijn antwoord op uw tussenkomst.

Wat de tussenkomst van collega Hertog betreft.

Het systeem van de public footpaths kent in Engeland reeds een lange traditie. Het zogenaamde "right of way" – recht om langsheen een pad te gaan - zelfs indien dit een privé-pad is, is immers in de Engelse traditie ingebakken. Hierdoor is inderdaad een wijdverbreid netwerk van voetwandelwegen ontstaan die zelfs dwars door de velden en zelfs over het erf van een boerderij kunnen gaan. Eén en ander is overigens in het nieuws geweest toen de gekkekoeienziekte in Engeland toesloeg en een aantal van deze paden voor het publiek werden gesloten. Wie echter eenmaal van deze paden gebruik heeft gemaakt en her en der zelfs hekjes heeft geopend en gesloten om dwars door het Engelse landschap te wandelen weet zich hierdoor bijzonder gecharmeerd en betreurt – en wij allemaal, denk ik - terecht dat dit in ons land niet kan.

Een aantal factoren liggen hierbij aan de basis. De voornaamste is evenwel het gegeven dat de mentaliteit bij ons geheel anders is. Dit uitte zich onder meer ook op vlak van het bekende "bed & breakfast" dat in Engeland reeds decennia geleden een ruime verspreiding kende en pas recent in Vlaanderen opgang heeft gemaakt. Denken we maar eens aan het hoeve- en plattelandstoerisme of gewoon de gastenkamers bij particulieren.

Toen Toerisme Oost-Vlaanderen begin de jaren '80 een subsidiereglement uitvaardigde en dit enkel toepasbaar stelde voor accommodaties die gerealiseerd werden op hoeses in uitbating, bleek dat geen enkele Oost-Vlaamse landbouwer het aandurfde. Gelukkig is daar ondertussen wel wat verandering in gekomen. Misschien is ook de tijd rijp geworden om naar het voorbeeld van de Engelse public footpaths ook in Vlaanderen een dergelijk netwerk te gaan realiseren. Oost-Vlaanderen zou daar zeker graag een pioniersrol in spelen temeer daar ik na het recreatief fietsroutenetwerk de administratie van Toerisme Oost-Vlaanderen heb gevraagd om op vlak van recreatieve infrastructuur de aandacht voor het wandeltoerisme en de wandelrecreatie centraal te stellen.

U verwijst ook naar de regionale landschappen en ik hoop dat deze instellingen binnenkort ook vanwege de Vlaamse overheid meer middelen zullen toebedeeld krijgen om juist binnen de erkende regionale landschappen de toeristische netwerkvorming – en dan speciaal toegespitst op de wandelrecreatie – te bevorderen. Toch zie ik enkele problemen zoals bijvoorbeeld de mentaliteit van de plattelandsbewoners en de beperkingen die gesteld worden door allerlei andere wetgevingen. Denken we maar aan de wetgeving op de ruimtelijke ordening, enz. Ik neem echter graag uw vraag in overweging, temeer daar wij zouden kunnen vertrekken vanuit de bestaande kerkwegels. Door deze te herwaarderen en naast een puur utilitaire ook een recreatieve functie te geven, kunnen wij deze allicht voor het nageslacht bewaren. Ik heb overigens reeds het gemeentelijk samenwerkingsverband 5 voor 5, dat de gemeenten Melle, Merelbeke, Oosterzele, Gavere en Sint-Lievens-Houtem omvat, nog vorige maand gesteund bij een inventariserende studie die zij van de nog bestaande en vaak half verdwenen kerk- en veldwegels willen laten maken om die nadien toeristisch-recreatief te hervaloriseren. Ik meen dan ook dat Toerisme Oost-Vlaanderen een zelfde initiatief kan nemen om samen met de regionale landschappen Meetjesland en Vlaamse Ardennen aan een dergelijk project gestalte te geven.

DEBATTEN

Collega, ik ben ervan overtuigd dat het een werk van lange duur wordt, niet alleen omwille van de inventariseringfase, maar des te meer omdat eens dat gedaan is en een theoretisch netwerk uitgetekend vooral de realisatie te velde ons voor talrijke problemen zal stellen die door het beleidsniveau, zowel provinciaal als lokaal, met moed en durf zullen moeten worden aangepakt, terwijl ook voor het onderhoud van dergelijk netwerk voldoende middelen zullen moeten worden geïnvesteerd.

Om te besluiten zou ik willen stellen, Collega, dat uw voorstel zeker mijn goedkeuring wegdraagt, maar dat de weg lang en moeilijk zal zijn en er vooral lokale gevoeligheden zullen opduiken. Maar ik ben het met u eens dat zulks ons niet mag tegenhouden. Het zal alleen nodig zijn om na de eerste studiefase, die volgens mij op vrij korte termijn zou kunnen aangevangen worden en waarbij Toerisme Oost-Vlaanderen mijns inziens zeker een initiërende en coördinerende rol zal kunnen spelen, ook voldoende politieke wil aan de dag te leggen én de nodige financiële middelen te voorzien om dergelijk pilootproject daadwerkelijk uit te voeren.

Dan heb ik nog een klein antwoord op uw vraag over een regionaal landschap Waasland.

Het is zo dat er in het noorden van de provincie op dit ogenblik een regionaal landschap Meetjesland bestaat. Er zijn ideeën aan het rijpen om ook een regionaal landschap Waasland op te richten, maar dat vooral vanuit de plaatselijke actoren een aanzet moet gegeven worden en dit vanuit de gemeentebesturen van het Waasland, maar ook vanuit de erkende natuurverenigingen. In de eerste plaats richt een regionaal landschap zich naar natuur en natuurbeheer, wat niet wil zeggen dat er geen gecoördineerde acties op toeristisch vlak tot stand kunnen komen, want uiteindelijk vloeit dat daar later uit voort.

Wat ik wel kan zeggen is dat wij op het toeristisch vlak vandaag de regionale landschappen Meetjesland en Waasland aan het splitsen zijn en apart voor Meetjesland en ook voor Waasland een toeristische dienst aan het oprichten zijn. De procedure tot aanwerving van een regiocoördinator Waasland is lopende.

Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, mijn antwoord.

Dank u.

De heer Jacobs

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga eerlijk zijn. Zonder de tussenkomst van mevrouw Verhoeve had ik er geen idee van dat men bij de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen een gidsencursus ging opstarten waarbij een aantal criteria gehanteerd worden om mensen toe te laten die cursus te volgen. Ik heb er geen enkel probleem mee dat er, zoals gevraagd in de tussenkomst, gepeild wordt, gevraagd wordt dat er een zekere talenkennis zou aanwezig zijn. Ik vind dat eigen, inherent aan de job van gids dat men zich ook kan uitdrukken in een andere taal. Wat dat betreft heb ik geen enkel probleem.

Mijn verbazing, of zelfs verwondering, betreft evenwel de eerste twee criteria die ik hier gisteren vernomen heb.

Ten eerste is er de vraag van 10 000 BEF om mensen toe te laten de cursus te volgen.

Als argument - en ik heb dat daarnet bevestigd gehoord door de gedeputeerde - stelt men : "Men moet ergens een lat leggen, men moet ergens een barrière leggen, zoniet gaan we te veel kandidaten krijgen die dan voor eigen vorming, voor eigen kennis die cursus gaan volgen en waar we nadien niets zullen aan hebben, daar waar die opleiding duurder is of blijkt te zijn dan 10 000 BEF." Ik vind dat geen eerlijk criterium. Het is zo dat men bij voorbaat een aantal mensen van die cursus uitsluit.

Denken wij maar aan zelfstandigen die een maandelijks pensioen hebben van 20 000 BEF en die interesse hebben voor de materie. Welnu, die gaan niet de helft van hun maandelijks pensioen gaan ophoesten om die cursus te gaan volgen. Denken wij aan de lage pensioenen waar sommige werknemers van "genieten". Ik stel vast dat degenen die over geen eigendom beschikken en huur moeten betalen, niet meer zullen toekomen om die gidsencursus te gaan volgen.

Ik vind een financiële lat geen eerlijk criterium. Men kan dat ondervangen door de mensen die eventueel de cursus willen volgen eerst te screenen om te zien of ze genoeg gemotiveerd zijn, genoeg taalvaardig zijn om aan de cursus te beginnen. Wanneer men schrik heeft dat die mensen een dergelijke cursus zullen volgen om nadien niet als gids actief te zijn, kan men daar een verbintenis aan koppelen. Dan kan men stellen : "Kijk, als u de cursus volgt, verklaart u zich akkoord, dan verbindt u zich ertoe om gedurende minstens een aantal maanden effectief als gids te fungeren.

Doet u dat niet, dan betaalt u het geld van de cursus terug.” Dat is een oplossing. Op die manier zet men zich breed en laat men meer mensen toe.

Het tweede criterium is het bezit van een diploma hoger secundair onderwijs.

Is dat nu werkelijk een maatstaf om mensen aan te trekken om te fungeren als gids ? Dat heeft er niets mee te zien. Men legt hier een lat op basis van de studiemogelijkheden waar iemand over beschikt heeft. Ik ben ervan overtuigd dat we in Vlaanderen veel mensen hebben die reeds op hun 14 jaar zijn beginnen werken, dit door omstandigheden. Ondanks “mijn zeer jonge leeftijd” heb ik zelf ervaren dat neven van mij op hun veertiende jaar gingen werken. Er zijn ook veel mensen die op zeer jonge leeftijd in de administratie beginnen werken zijn zonder dat ze over het diploma van hoger secundair onderwijs beschikken, maar die zich toch ontplooid hebben, die zich bijgevormd hebben.

Wanneer wij het hebben over gidsen, denk ik niet in de eerste plaats aan een universitair geschoolde geschiedkundige, maar aan iemand die de liefde heeft voor zijn stad, die de liefde heeft voor het geschiedkundige, ook voor het anekdotische, ook voor het kleine verhaal dat achter bepaalde gebouwen steekt, dat achter kunstwerken steekt en dan denk ik aan het folkloristische. Ik verwacht dat niet zodanig, of in de eerste plaats, van een universitair geschoolde historicus. Ik verwacht dat van iemand die interesse heeft. Dergelijke mensen gaat men niet zoeken op basis van een diploma hoger secundair onderwijs.

Die materie zal allicht in het breed en zeer ruim besproken geweest zijn in de raad van bestuur van de vzw en misschien op commissies. Wel, het spijt mij, maar ik heb daar geen kennis van. Dat zal wel mijn fout zijn. Maar ik neem mij voor dat als er zaken zijn waar ik mij aan stoor – en aan deze twee criteria stoor ik mij – dat ik daarover niet zwijg, ook al moet ik hier zeggen dat ik nalatig geweest ben, dat ik een ezel geweest ben, dat ik dat niet wist, want het is al voor de 30e keer dat ze die cursus inrichten. Wel, ik wist het niet, maar ik zwijg daarover niet, want het geneert mij.

Dank u.

Applaus

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou er toch heel kort willen op antwoorden dat die voorwaarden eigenlijk voortspuiten uit de contacten met Toerisme Vlaanderen die sedert zij als Vlaamse instelling erkend wordt inderdaad ons een aantal specifieke voorwaarden oplegt.

Wat de 10 000 BEF betreft – en dat is niet van mijn tijd, maar van de tijd van collega Guido De Padt – heeft de gidsenbond moeten vaststellen dat veel van die cursisten geen gids spelen. Dat is het gevolg van het feit dat men gedacht heeft een hoger inschrijvingsgeld te moeten vragen waardoor men zich op vrijwillige basis, want blijkbaar zijn er nu op vrijwillige basis al meer dan 200 ingeschreven, aanmeldt en niet door publicaties.

Wat het diploma hoger middelbaar onderwijs betreft. Dat is een voorwaarde die Toerisme Vlaanderen is opgelegd geworden vanuit de algemeen toeristische sector in Vlaanderen. Ik wil, wanneer de gelegenheid zich voordoet om met de mensen van Toerisme Vlaanderen daarover van gedachten te wisselen, dit gerust bespreken, maar ik denk dat het hier vooral een beleid betreft op Vlaams niveau.

Misschien moeten wij ons richten tot de bevoegde Vlaamse minister van Toerisme om die voorwaarde te schrappen. Persoonlijk heb ik daar geen enkel probleem mee, want om gids te spelen moet men inderdaad een beetje liefde voor dat beroep hebben. Ik ben ervan overtuigd dat het niet alleen met een diploma te maken heeft, maar met de inzet en de gedrevenheid die de toekomstige gids eigen is.

Maar goed, men zit dikwijls vast – wat in een overheidsbestuur het geval is - aan een aantal voorwaarden die door hogere instanties worden opgelegd. En ook als Toerisme Oost-Vlaanderen willen wij gebruik maken van de subsidies die door Toerisme Vlaanderen worden ter beschikking gesteld, willen wij binnen dat pad wandelen en willen wij er verder kunnen aan voldoen. Ik zal, als de gelegenheid zich voordoet, daar zeker over van gedachten wisselen. Donderdag heeft de directeur met de administrateur-generaal een gesprek. Ik zal hem daar er ook van in kennis stellen of het inderdaad een absolute noodzakelijkheid is of een diploma als criterium moet weerhouden worden. Maar ik zeg het : vandaag is dat door Toerisme Vlaanderen opgelegd.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Heel kort, omdat ik goed geluisterd heb naar de tussenkomst van mijnheer Jacobs die inderdaad spontaan en onaangekondigd was. Dat is een open debat. Maar mijnheer Jacobs heeft twee zaken gezegd.

Ten eerste zijn er veel advocaten en veel dokters die miljoenen gekost hebben in hun opleiding en nooit advocaat en nooit dokter geworden zijn. Niemand vraagt dat geld terug. En hun inschrijvingsgeld dekt nog hun agenda niet. Het argument zelf houdt in feite geen steek, want anders gaan er veel moeten beginnen terugbetalen.

Ten tweede kan men zich ook afvragen als men zo een opleiding geeft aan 200 mensen. Mijnheer Jacobs heeft een tussenoplossing gegeven. Hij heeft gezegd : "Maak het gratis." Maar, Mijnheer Jacobs, iemand die heel zijn leven wel gewerkt heeft als bediende heeft een pensioen van 42 000 BEF netto in de maand en dan is 10 000 BEF ook veel geld. Maar, vraag het terug als men inderdaad niet zou bereid zijn te gidsen. Men kan de terugvraag niet stellen. Advocaten en die dokters mogen iets anders doen, maar gidsen moeten gidsen. Maar vraag het geld terug of laat ze betalen als ze het niet doen. Dat is toch een tussenoplossing waar wij zelf kunnen over beslissen, Mijnheer de Gedeputeerde, en niet een vergadering die daar blijkbaar toch ver van staat.

Wat het diploma betreft heeft hij over de hele lijn gelijk. Natuurlijk is het uit een tijd toen men zei : "Hij moet toch een beetje beschaafd kunnen spreken en hij moet toch een humaniora hebben." Vandaag kan men in het beroepsonderwijs met een 7e jaar specialisatie ook een secundair diploma hebben. Dus de garantie vervalt sowieso. Hij zal geen Latijn en Grieks spreken en hij zal ook geen integraal rekenen kennen, maar toch het diploma hebben. Ik zou zeggen : "Laat dit vallen." Er zijn mensen die hoger middelbaar gedaan hebben en teuteraars zijn, stotteraars zijn en anderen, bijvoorbeeld een marktkramer, die zeer goed spreken en die geambieerd kunnen spreken over een oud gebouw, een stadhuis of het Belfort.

Dus wat die twee regels betreft : die ene zou ik vervangen door het voorstel van mijnheer Jacobs en de tweede is uit de tijd van papa. Het is voorbijgestreefd.

Dank u.

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ben het eens met wat mijnheer Jacobs zegt. De verhoging van 5 000 BEF naar 10 000 BEF klopt. De gidsenbond heeft daar signalen gegeven. Ik had toen gevraagd of het inderdaad niet anders kon en voorgesteld om een soort interview of screening te laten plaatsvinden. Blijkbaar lukt dat organisatorisch niet. Ik weet dat heel wat reisorganisaties dit doen. Zij gaan hun kandidaten screenen en uiteindelijk blijven er een aantal mensen over die dan in aanmerking komen om die cursus te volgen. Dan investeert men daadwerkelijk in de mensen die het waarschijnlijk zullen afmaken en zullen slagen en dan ook in de job zullen stappen. Dat vond ik een goede suggestie. Ik heb die gedaan, maar ik zeg het : blijkbaar kan dit niet.

Wat het diploma betreft kan ik begrijpen dat men aan die voorwaarden moet voldoen, maar ik heb gezien dat het basispakket, het eerste jaar, een tamelijk zwaar pakket is. Men wil die vakken zo volledig mogelijk geven. Dat wordt veelal door universiteitsprofessoren gegeven. Het is dan wel de bedoeling dat die mensen dat ook kunnen volgen. Ik denk dat daar de reden zit van een diploma hoger secundair onderwijs zit : om het waarschijnlijk iets gemakkelijker te maken. Ik zeg niet dat die andere netten dat niet kunnen volgen, maar ik vermoed dat dat toch een link is met de vakken die dan toch wel in het eerste jaar gegeven worden.

Dank u.

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wou nog even aansluiten bij collega Hertog. Als hij pleit voor een regionaal landschap Waasland dan kan ik dat alleen maar bijtreden omdat het erop wijst dat ook jonge mensen uit onze streek begaan zijn met het landschap en de natuur, want daarvoor worden regionale landschappen opgericht en voor niets anders. Als de gedeputeerde zegt : "Dat staat zo in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen letterlijk ingeschreven." En als de gedeputeerde dan zegt dat hij een beetje zit te wachten op initiatieven vanuit de regio dan kan ik het ook omdraaien en met de woorden van indertijd gedeputeerde Wille zeggen : "Kijk, wij als provincie hebben een zeer belangrijke taak daarin en daarom zullen wij dat regionaal landschap Meetjesland oprichten nadat men het regionaal landschap Vlaamse Ardennen heeft gedepanneerd." Ik was trouwens aanwezig bij de totstandkoming van het regionaal landschap Meetjesland.

Vooraf het noorden van Waasland, want het hele Waasland als regionaal landschap zie ik niet zitten, omvat een heel klein gebied dat nog heel waardevol is wat betreft landschappen en natuur. En het gaat eigenlijk maar om drie gemeenten. Ik zou aan de bevoegde gedeputeerde willen voorstellen om eens met deze drie gemeenten contact op te nemen, zijnde Moerbeke, Sint-Gillis en Stekene. Ik laat Beveren daar opzettelijk af.

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De collega heeft gepleit voor het regionaal landschap Waasland. Sylvain Lockefeer corrigeert en zegt, en terecht denk ik, Noord-Waasland.

Onze collega heeft hier gepleit voor het landschap van de Lieve en ik denk dat de raad na zijn betoog overtuigd was van de zinvolheid van dergelijk voorstel.

Trouwens, het valt mij toch op dat welk kwaad men ook spreekt over dit begrotingsdebat dat er niettemin toch in elke zitting, Mijnheer de Voorzitter, interessante ideeën opdoemen die indien ze worden uitgevoerd ongetwijfeld voor het provinciaal beleid bijzonder interessant zouden zijn en eigenlijk strikt ten goede zouden komen van de Oost-Vlaamse bevolking. Dus op een cynische wijze dit begrotingsdebat afdoen, lijkt mij, na al wat hier gezegd wordt en de vele ideeën die opborrelen, eigenlijk niet van pas. Dit was maar tussen haakjes.

Wat betreft het regionaal landschap Waasland, het landschap van de Lieve, enz. Ik mag er misschien aan herinneren dat ik vorig jaar gepleit heb voor een regionaal landschap Moervaart-Durme, wat een stuk van dat zuiden van het Waasland automatisch mede zou omvatten. Maar, Mijnheer de Voorzitter, ik heb de gedeputeerde daarnet horen zeggen : "Eigenlijk is het de taak van de plaatselijke agitators of actoren" – wat is het verschil ? – "om die zaak aan te kaarten ?" Ik ben dat genegen.

Ik herinner mij na mijn tussenkomst van vorig jaar voor Moervaart-Durme dat zijn voorganger, Guido De Padt, precies hetzelfde antwoord gegeven heeft. Het is bijzonder sympathiek dat mijn voorstel door hem althans op applaus onthaald werd maar het was uiteindelijk toch de taak van de plaatselijke verantwoordelijken om daar werk van te maken. Ik heb dan contact opgenomen met de bevoegde topambtenaar en die heeft mij precies hetzelfde antwoord gegeven, perfect gecoördineerd met de gedeputeerde. Als u spreekt van een symbiose, dat was een symbiose. Hij heeft gezegd : "Kijk, neem zelf het initiatief. Breng de plaatselijke verantwoordelijken samen en dan zullen wij ook langs komen om uiteindelijk te zeggen wat een regionaal landschap is." Mijnheer de Voorzitter, al die sympathiebetuigingen doen sympathiek aan, maar dat lost in feite niets op.

Ik vrees een beetje dat het voorstel regionaal landschap Waasland, landschap van de Lieve en mijn voorstel Moervaart-Durme een zachte, vriendelijke, eersteklas begrafenissen tegemoet gaan en dat er in feite in de praktijk niet veel van terecht zal komen. Wij herinneren ons dat ten overstaan van Vlaamse Ardennen en Meetjesland de provincie de motor geweest is en dat de plaatselijke tegenstand niet gering was. Het is dus zeker niet zo geweest dat ter plaatse iedereen in het gelid stond om dat voorstel te onderschrijven en te ondersteunen. Trouwens, lang na de oprichting van het regionaal landschap – en zelfs toen het al volledig functioneerde – waren er plaatselijk nog allerlei verzetshaarden tegen wat dat voorstel inhield.

DEBATTEN

Mijnheer de Voorzitter, de provincie wil zich ontpoppen tot een streekbestuur, tot een bovenlokaal bestuur. Wij voelen ons geroepen om boven de lokaliteiten te staan en om in functie van de belangen van die lokaliteit en in functie van het belang van het geheel initiatieven te mogen ontwikkelen. Welnu, precies de ontwikkeling van die landschappen is één van de ideale oefenterreinen waar wij, als provinciebestuur, ons zouden kunnen ontplooiën, waar we ons zeer verdienstelijk zouden kunnen maken.

Ik stel voor, Mijnheer de Voorzitter, om de zaak te deblokken, want niemand twijfelt aan de zinvolheid van die regionale landschappen. Niemand twijfelt eraan dat wat tot nu toe in Meetjesland en Vlaamse Ardennen is gerealiseerd, positief is en dus zijn we ook overtuigd dat én voor de Lieve én voor het noorden van het Waasland én voor de Moervaart-Durme én voor zoveel anderen er ook nog bijzonder interessant werk te verrichten valt. De provincie zou zich inderdaad gaan opstellen als motor van die landschappen, dit gaan omschrijven, beschrijven, daar de mensen samenbrengen en daar uiteindelijk proberen in overleg met de lokale besturen uit te maken wat moet beschermd worden, wat moet gesaneerd worden en kijken hoe we de toestand interessanter kunnen maken om uiteindelijk datgene wat interessant is te bewaren voor de toekomst.

Dat kan alleen maar, Mijnheer de Voorzitter, als de deputatie zich daar werkelijk achter zet en als er inderdaad binnen de deputatie één van de gedeputeerden zou belast worden met de zorg op die landschappen. Naar het voorbeeld van de cel Intercommunales, zou er binnen de bevoegde administratie ook een cel Landschappen kunnen komen die zich specifiek met die duiding, die omschrijving, die beschrijving, en inderdaad dat samenbrengen van die actoren en voor wat mij betreft ook de agitators, bezighoudt. Het is de enige manier, Mijnheer de Voorzitter, om dat dossier te deblokken, dit niet alleen in functie van het Waasland, maar in functie van al de rest.

Dank u.

Applaus

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn antwoord werd niet ingegeven door de ambtenaren. Ik heb op dat vlak geen contact gehad met de ambtenaar. Het was een spontaan antwoord omdat uit mijn beperkte maanden ervaring ik vaststel dat in het regionaal landschap Meetjesland er een hele evolutie bezig is. U weet waarschijnlijk wel dat wij nog altijd niet erkend zijn als regionaal landschap Meetjesland.

Wij hebben daar al met mensen uit de regio Waasland over gesproken, maar ik verwacht ook een signaal vanuit de Waaslandse gemeentebesturen. Wat wel gebeurd is vanuit Vlaamse Ardennen. Ik zeg niet bij de oprichting. Ik weet niet wanneer de oprichting Vlaamse Ardennen is gebeurd en waar juist de interesse lag. Maar ik ben ervan overtuigd dat wij hier, als provinciebestuur, een heel belangrijke rol spelen. En er is niet alleen het Waasland. Het dossier van de Lieve is volgens mij iets anders dan een specifiek regionaal landschap. Maar er zijn ook ideeën voor het regionaal landschap Denderstreek.

Wat u gezegd hebt, Collega, in verband met het regionaal landschap Moervaart-Durme : daarbij zullen Moerbeke en Lokeren zeker betrokken worden. Maar het is toch evident dat er ter plaatse, en zeker bij de gemeentebesturen, interesse moet zijn, ook voor zich te reorganiseren in die landschappen. Indien dat onvoldoende blijkt, wil ik zeker en vast de nodige stappen zetten om een keer te polsen naar de situatie. Als dat mogelijk is, zullen wij zeker en vast meewerken om die regionale landschappen tot stand te brengen.

Dank u.

De heer De Padt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik had mij voorgenomen om een jaar deontologische maagdelijkheid aan te houden, maar, dit naar de fractieleider van de CD&V toe, ik denk dat het goed is nog eens te benadrukken dat wanneer u geen lokaal draagvlak hebt u aan de zaken niet moet beginnen. Ik heb vroeger vanuit mijn deputatiemandaat eens een oproep gedaan naar de steden en de gemeenten toe om een regionaal landschap Denderstreek op te richten, waar ik dan de link zag met de Dender gaande van Dendermonde tot Geraardsbergen, om met de belangrijkste stad, maar niet de mooiste, te beginnen. Maar als u aanvoelt dat er geen vraag naar bestaat, begin er dan gewoonweg niet aan.

Naar Vlaamse Ardennen toe bestaat de vraag duidelijk wel. Daar is er een discussie geweest omtrent de vertegenwoordigingen in de raad van bestuur, in de algemene vergaderingen met de milieugroeperingen, enz. versus de landbouwverenigingen, enz. Maar als u de medewerking niet hebt van de lokale mandatarissen hoeft u er niet aan te beginnen.

Het kan natuurlijk zijn dat er een oproep kan of mag gebeuren vanuit de deputatie om eens na te gaan of die lokale entiteiten bereid zijn om dat te doen. Ik geloof dat de discussies die hier al hebben plaats gegrepen, en die misschien verleden jaar wel enige weerklank hebben gevonden in de pers, toch al een aanleiding geweest zijn om lokale mandatarissen ertoe aan te zetten om eens de hoofden bij elkaar te steken en te kijken of er geen perspectieven waren op dat vlak. Als de discussie zich enkel beperkt tot dit forum vrees ik een beetje voor de zaak. Dat is mijn eigen ervaring die dat uitwijst.

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik onderschrijf volledig hetgeen collega De Padt zegt. Ik heb ook niet het tegenovergestelde beweerd. Dat draagvlak moet er zijn, anders kan men niet starten. Maar ik dacht dat het de taak van het provinciebestuur was om niet te wachten tot wanneer de vertegenwoordigers die werkzaam zijn op dat draagvlak elkaar zouden vinden om te komen tot enig initiatief. Ik vrees, Collega, dat u heel lang zult moeten wachten alvorens dit zal gebeuren. Wat dit aspect betreft vinden zij elkaar zeer moeilijk.

Wanneer het gaat over praktische uitvoeringen zullen gemeentebesturen veel gemakkelijker komen tot een samenwerking. Wanneer het gaat over de bescherming van een gemeenschappelijk landschap stellen we in de praktijk vast dat het water dikwijls veel te diep is en dus de motor van het geheel en de initiatiefnemer de provincie zou moeten zijn, dit om de vertegenwoordigers van de lokale draagvlakken, die u terecht duidt als de belangrijkste dragers van het toekomstig initiatief, samen te brengen.

Dus een streng pleidooi, alstublieft, Collega, opdat het initiatief vanuit dit huis zou gaan en men niet zou blijven wachten tot wanneer er ter plaatse uiteindelijk een paar mensen van goede wil elkaar zouden vinden.

Dank u.

ALGEMENE RECREATIECENTRA

P. 203 : DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN I.V.M. DE IN DE PROVINCIEBEGROTING 2001 VOORZIENE KREDIETEN VOOR HET OPRICHTEN VAN EEN OVERDEKTE SPEELRUIMTE

Mevrouw Willems loco de heer Pauwels

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, Bestendige Deputatie,

Mario Pauwels stelt dat er in de provinciebegroting 2001 35 miljoen werd voorzien voor het oprichten van een overdekte speelruimte. Anderzijds zijn op de begroting 2002 geen kredieten voorzien voor een dergelijke infrastructuur. Is het de intentie om deze werken nog dit jaar aan te besteden en aldus de kredieten die op de begroting 2001 voorzien werden te benutten of is het de bedoeling af te zien van het oprichten van een overdekte kinderspeeltuininfrastructuur ?

Ik dank u.

P. 203 : DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE : AANLEG GOLFTERREIN 1E FASE (ZONDER GOLFCLUB) : BEDENKINGEN BIJ DE TIMING, DE UITBATINGSFORMULE EN DE KOSTPRIJS

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

In de ontwerpbegroting 2002 staat voor de aanleg van een 9 holes golfterrein in Puyenbroeck 1 487 362 € ingeschreven, goed voor ongeveer 60 miljoen BEF. Een golfschool wordt volgens toelichting 569 niet voorzien. Iets wat in de commissievergadering door de bevoegde gedeputeerde werd tegengesproken.

DEBATTEN

Graag dan ook alvast over dit punt enige verduidelijking over de inhoud van deze eerste fase. Wordt het met of zonder golfschool en, belangrijker, zit de kostprijs van de golfschool ja dan nee in het bedrag van 60 miljoen begrepen of komt die daar nog eens naast ?

Voorzitter, Collega's,

Ik ben niet van plan om mijn tussenkomst van vorig jaar letterlijk te herhalen, maar ik ben wel verplicht om een aantal vragen die ik toen stelde te hernemen. Vragen waar nu een jaar later nog steeds geen antwoord of duidelijkheid op is gekomen. Het masterplan Puyenbroeck, zoals dat in de vorige legislatuur door de provincieraad werd gestemd, ging uit van 18 holes te realiseren met een budget van 65 miljoen. In het bestek voor het ontwerp van een golfterrein dat door de provincieraad op 13 mei 1998 werd gestemd, werd ook een financieel budget voorzien. Expliciet werd in punt 1.1.5 van pagina 13 gesteld : "Budget : 30 miljoen BEF, het plafond voor de werken voor de aanleg van het 8 holes golfterrein + practise en voor de erelonen voor de opmaak van het algemeen concept 18 holes golfterrein en de opmaak van het uitvoeringsdossier 8 holes inbegrepen."

Vorig jaar heb ik er reeds op gewezen dat de deputatie zich hier niet aan deze expliciete voorwaarden heeft gehouden, maar haar goedkeuring heeft gehecht aan een ontwerp waarin alleen al de aanleg van 8 holes 54 miljoen kost en dat ze daardoor een beslissing had genomen die absoluut niet conform het provincieraadsbesluit was. Ik heb vorig jaar dan ook de vraag gesteld op basis van welk mandaat vanwege de provincieraad de deputatie dacht het plafond bepaald in het door de provincieraad gestemde bestek zomaar met meer dan 100 % te mogen overschrijden.

Het was een van de weinige vragen waarop ik toen in de zitting van 11 december 2000 een duidelijk antwoord kreeg. Er werd toen door de bevoegde gedeputeerde geantwoord en ik citeer : "Uiteraard zal de deputatie niet op de eerste beslissing van 30 miljoen BEF verdergaan en zal elke volgende fase aan de goedkeuring van de provincieraad worden voorgelegd." Aan de goedkeuring worden voorgelegd, is volgens mij iets meer dan een begrotingskrediet stemmen, maar is ook formeel het plafond dat in het oorspronkelijke provincieraadsbesluit, het oorspronkelijk bestek van 1998 zat, wijzigen, amenderen en een nieuw mandaat tot uitgave van kredieten stemmen. Althans dat had ik toch zo in gedachten, dat dat de werkwijze was.

We zijn nu een jaar verder, er worden opnieuw kredieten ingeschreven. In de ontwerpbegroting 2002 staat er nu 60 miljoen BEF ingeschreven voor 9 holes en we kunnen alleen maar vaststellen dat de deputatie het nog steeds niet nodig heeft gevonden om aan de provincieraad een duidelijk mandaat te vragen om deze kredieten te besteden. Waar wacht men op ?

Voorzitter, Collega's,

Een ander aspect van deze 60 miljoen BEF die in de ontwerpbegroting 2002 staat voor de aanleg van een 9 holes golfterrein in Puyenbroeck is eigenlijk de inhoud van het krediet. Men zou immers kunnen denken dat het hier een loutere herneming van de kredieten uit de vorige begroting betreft. In 2001 stond er 70 miljoen ingeschreven voor de aanleg van 9 holes. Dat het hier de eerste fase van een 18 holes golfterrein betreft, een 18 holes golfterrein dat volgens het ontwerp dat de deputatie tot het hare heeft gemaakt, ongeveer 150 miljoen kan kosten.

Dit is echter niet zo. Wij hebben immers uit de voorbereidende bespreking in commissie vernomen dat het hier niet gaat om de aanleg van een eerste fase van een 18 holes baan, maar wel om een 9 holes compact baan. Ik ben ook in die terminologie niet thuis, maar in dat opzicht was het leer- en studiebezoek dat we met de commissie onder leiding van de heer Otte hebben ondernomen zeer leerrijk. Ik heb veel nieuwe woorden, nieuwe begrippen bijgeleerd en in feite komt het erop neer dat een 9 holes compact baan niks te maken heeft met een 18 holes championship baan.

Ik heb dan ook uitdrukkelijk aan de golfcaptain – alweer een nieuw woord – die ons gans de dag heeft begeleid, gevraagd of het mogelijk was om een 9 holes compact baan als basis te gebruiken om deze te laten uitgroeien tot 18 holes. De man vanuit de praktijk, en hij bleek ongeveer 15 jaar praktijkervaring te hebben, zei dat het in feite technische nonsens was. Zeer rudimentair komt het erop neer dat de putjes veel te dicht bij elkaar liggen, dat men andere heuveltjes, andere putjes, bomen moet verplaatsen, struiken moet verplaatsen. Zijn uitleg was veel subtieler, maar in feite kwam het er toch op neer dat een 9 holes compact uitbreiden en als basis te gebruiken om bij die 9 nog eens 9 bij te voeren in de hoop dat men dan een 18 holes volwaardige baan heeft, dat dit technische nonsens was en geldverspilling.

Wat wel kan is naast de compact baan een totaal nieuwe 18 holes baan bouwen, maar dan zitten we natuurlijk aan een totaal van 27 holes en zitten we niet meer aan een bedrag van 150 miljoen, maar daar komen als ik goed tel dan nog 60 miljoen bij en zitten we aan 210 miljoen.

Mijn vraag is dan ook of dit inderdaad klopt. Is het nu echt zo dat deze kredieten bestemd zijn om een compact baan aan te leggen ? En als dat zo is dan wil dit zeggen dat de deputatie drastisch haar werkwijze heeft gewijzigd, waar het oorspronkelijk de bedoeling was om in een eerste fase 9 holes aan te leggen, uit te breiden tot 18 en daarnaast gebeurlijk uit te breiden tot 27. Gaan we nu eigenlijk de facto de optie nemen dat er 27 moeten komen, want anders blijven we met onze compact baan zitten met een soort veredeld oefenveld. Ook iets wat duidelijk werd door de zeer leerrijke commissievergadering. Mensen die een golfschool hebben doorlopen en uiteindelijk daarover examens hebben afgelegd, ook technische en praktische proeven moeten afleggen, kunnen als die dan uiteindelijk klaar zijn om op het veld te gaan een tijdje, een paar maanden, afhankelijk hoe intensief ze spelen, zoet gehouden worden als het ware op zo'n compact baan, maar die willen daarna doorgroeien naar een volwaardige baan. Daarover ook graag enige verduidelijking.

Een ander aspect is dan de exploitatiekost.

De tussenkomst die ik hier in februari in deze raad hield, ging onder andere over de exploitatiekost. Ik had toen volgende cijfers naar voren gebracht die er toen op neerkwamen dat de exploitatie van een 9 holes baan ongeveer 29,5 miljoen zou kunnen kosten, de exploitatie van een 18 holes baan ongeveer 42,7 miljoen. Dat waren cijfers die van een werknota kwamen door onze eigen administratie opgemaakt en op basis van een vergelijkende studie van verschillende golfterreinen in Vlaanderen.

Het commissiebezoek heeft duidelijk gemaakt dat dit zeker geen onrealistische cijfers zijn. Een aantal kosten liggen vast, het machinepark, de kost van het personeel die het gras moet onderhouden, de ziektebestrijding, de bemesting, het verdelgen van konijnen, en dergelijke.

Andere kosten zijn variabel. Zo is één van de variabelen of men al dan niet met vrijwilligers zal werken voor de organisatie van wedstrijden, voor de begeleiding van nieuwkomers en dergelijke. Er zijn golfterreinen zoals Palingbeek die met vrijwilligers werken, wat natuurlijk een clubformule veronderstelt en de kosten wat drukt. Er zijn echter ook golfterreinen zoals de Millenniumgolf die we hebben bezocht die uitsluitend met vast betaald eigen dienstpersoneel werken, wat natuurlijk de exploitatiekosten drastisch omhoog doet gaan.

Zeker is dat om het golfterrein te kunnen exploiteren, en de gedeputeerde heeft vroeger al gezegd dat het mogelijk moet zijn, dat men zich hoe dan ook moet verzekeren van een stabiele bron van inkomsten. Men kan zich daar op verschillende manieren van verzekeren. Men kan het oprichten van een club overwegen met hoge lidgelden, men kan werken zonder club maar dan met dure abonnementen, men kan ook bedrijfssponsors aantrekken in ruil voor een bepaalde return.

Daarnaast kan natuurlijk ook, maar dat is veel minder belangrijk, aan de uitbating gedacht worden van een winstgevend clubhuis of restaurant. Alles wat extra geld in het laatje kan brengen is welkom. Om geen enkel risico of verantwoordelijkheid te dragen kan men de totaliteit in concessie geven aan derden zodanig dat men er zelf nog wat extra inkomsten van heeft en de lasten niet moet dragen.

Ik heb over dit alles in februari concrete vragen gesteld en het antwoord van toen is tijdens de commissievergadering ter voorbereiding van de begroting ongewijzigd gebleven; daar is nog niets over beslist, daar hebben we het nog niet over gehad, het kan nog alle richtingen uit, kortom 't kan vriezen en 't kan dooien en misschien zelfs gelijktijdig. En dat over een investering van 210 miljoen met een zekere exploitatiekost van tientallen miljoenen.

Voorzitter, Collega's,

Waar wacht de deputatie op om de knoop door te hakken, om beslissingen te nemen ? Alle gegevens zijn ruim bekend en lagen op tafel. En belangrijk, hoe denkt de deputatie, welke exploitatievormen ze ook kiest, de democratisering van de golfsport, want daar is het officieel toch allemaal mee begonnen, te garanderen ?

Ik dank u.

P. 203 : DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE : VRAGEN I.V.M. DE AANLEG VAN EEN GOLFTERREIN

Mevrouw Koekhoven

Mijnheer de Voorzitter, Heren Leden van de Deputatie, Collega's,

Wat het golfterrein in het domein Puyenbroeck te Wachtebeke betreft, wil ik eerst in herinnering brengen dat de Vlaams Blok-fractie tijdens vorige begrotingsbesprekingen reeds kritische bedenkingen heeft naar voren gebracht.

DEBATTEN

Anderzijds moet duidelijk worden gesteld, dat we de democratisering van elke sport en a fortiori dus ook van de golfsport, kunnen toejuichen. De uitleg die we kregen op het terrein - dat was dan in de echte zin van het woord - met de zevende commissie, nuanceerde trouwens het elitaire van de golfsport. Een sport voor iedereen zal het de eerste jaren zeker niet worden, maar men werkt er aan om zoveel mogelijk mensen van deze sport te laten genieten.

Hoe meer velden er komen, des te meer kansen er worden geschapen om iedereen, die het wenst, te laten deelnemen. Maar de mogelijkheid om nog meer velden in te richten is beperkt. Het ontgaat nochtans niemand dat de kostprijs voor de aanleg van een golfterrein zeer hoog is. Het wordt moeilijk om deze uitgave te verklaren in het kader van de belastingverhoging, die elke Oost-Vlaming moet betalen. Op dit ogenblik en rekeninghoudend met het moeilijk economisch klimaat dat zich aankondigt, is dit een onverantwoorde uitgave.

De totale kostprijs is niet duidelijk. Kan de deputatie zeggen hoeveel het project zal kosten fase per fase ? Bestaat de garantie dat de totale kostprijs zonder meerkost zal blijven ? Kent de deputatie de jaarlijkse kostprijs om het geheel van het golfterrein operationeel te houden eenmaal het in gebruik is ? Ik dank u voor uw aandacht.

P. 203 : DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN IN HET GOLFDOSSEIER

Mevrouw Willems loco de heer Pauwels

Voorzitter, Collega's,

Sommige elementen uit de voorbereide tussenkomst zijn door de twee andere collega's reeds aangehaald, maar toch wil ik drie concrete vragen weerhouden, ook naar aanleiding van het bezoek van de 7e commissie op 5 september laatstleden.

Tijdens de bezoeken met de 7e commissie op 5 september laatstleden werd mij duidelijk dat behoudens de aanleg van een golfterrein ook in een niet onbelangrijke gebouweninfrastructuur dient voorzien te worden. Wat zijn de plannen terzake en wat is de kostprijs hiervan ?

Ook werd mij duidelijk dat het onderhoud, het beheer en de uitbating van een golfterrein het werk zijn van ervaren specialisten. Hoe zal het onderhoud, het beheer en de uitbating van het golfterrein in het provinciaal domein Puyenbroeck gebeuren ?

Tijdens het bezoek aan de golfterreinen in Beringen-Paal en Wommelgem konden wij vernemen dat beide organisaties een personeelsbestand hebben van ongeveer 30 voltijdse personen. Hoeveel personeelsleden denkt de bestendige deputatie te voorzien voor het onderhoud, het beheer en de uitbating van dit golfterrein ?

Tot hier drie concrete vragen.

De heer voorzitter

Dank u, Mevrouw Willems. De vragen zijn zeer concreet gesteld. Het was zeker niet dankbaar om als laatste op dit item te moeten tussenkomen. Alvorens de gedeputeerde zal antwoorden, in het bijzonder over de golf naast de overdekte speelruimten, zou ik ook nog het woord geven aan de heer Jan De Cuyper : "Vragen in verband met de ingeschreven kostprijs voor het verwijderen van de munitie uit de verschillende vijvers". Ik hoop Oost-Vlaamse vijvers, Collega, niet in Antwerpen.

P. 205 : DOMEIN HET LEEN EEKLO : VRAGEN I.V.M. DE INGESCHREVEN KOSTPRIJS VOOR HET VERWIJDEREN VAN DE MUNITIE UIT VERSCHILLENDE VIJVERS

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Leden van de Deputatie, Collega's,

Het gaat hier om de kostprijs voor het verwijderen van de munitie uit de verschillende vijvers in het provinciaal domein Het Leen. Ik verwijs hierbij nadrukkelijk naar de twee interpellaties die ik hield in verband met deze problematiek en in het bijzonder naar het antwoord van de onderscheiden gedeputeerden die toen stelden dat de kosten voor de verwijdering van de munitie zouden worden gedragen door het ministerie van Landsverdediging.

Minister Flahaut had aangekondigd dat ze dat gingen regelen, in zijn gewone welsprekendheid die hem eigen is. Ik stel nu vast bij het lezen van de begroting dat het absoluut niet is geregeld. De minister van Landsverdediging heeft nochtans in die zin een verklaring afgelegd, dat zijn de feiten. Hij heeft niet gezegd dat de mogelijkheid bestaat dat het ministerie van Landsverdediging die kosten op zich gaat nemen. Hij heeft gezegd : "We zullen die verwijdering van die munitie op ons budget nemen."

Hier in deze raad heeft men dan gesteld, want dit was een heel uitgebreide discussie, dat men enkel de zegen of de toestemming van de inspectie van Financiën nodig heeft. Dat was het eindpunt.

Mijn vraag is heel precies. Wat liep er fout en wie ging er eventueel in de fout ? Ik wens er toch aan te herinneren, verwijzend naar mijn voorgaande, dat het ministerie van Landsverdediging daar in die vijvers munitie heeft achtergelaten. De munitie dateerde nog van de Duitsers, van de Belgen, ... om het even, maar in elk geval was het ministerie van Landsverdediging de vervuiler. Bij mijn weten betaalt de vervuiler altijd, zelfs als het goed is gekocht.

Ik ben het dossier in die tijd gaan inkijken en toen was er nergens sprake dat de provincie Oost-Vlaanderen het goed had gekocht in de staat waarin het zich bevond. Het staat er niet in. Er kan hier toch een zeer mooie rechtszaak van gemaakt worden en 8 miljoen dat is niet niks. Als wij hier discussiëren over 40 000 BEF voor I Fiamminghi en Nieuwpoorttheater en ga zo maar verder, dan vind ik toch dat wij hiervoor een inspanning mogen doen om die 8 miljoen terecht te laten betalen door het ministerie van Landsverdediging.

Ik herhaal mijn vragen. Wat liep er hier fout ? Wat is er achter de schermen terug geëngageerd ? Wie ging er eventueel in de fout ? Overweegt men daar niet om juridische stappen tegen deze eis van Landsverdediging te ondernemen ? Ik veronderstel dat op een bepaald ogenblik als Dovo daar al die munitie heeft uitgehaald, Dovo de factuur zal hebben gestuurd.

Ik dank u, Mijnheer de Voorzitter.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, niet over de munitie maar wel over de golf omdat er toch verschillende tussenkomsten zijn geweest uit meerderheid en oppositie. Wij hebben ons in het verleden en ook vandaag aangesloten bij het initiatief. Wij sluiten ons nog altijd bij het initiatief van dat golfterrein in Puyenbroeck aan.

Ga eens naar de gemeente Sint-Martens-Latem en ga eens binnen, als je binnen mag, in zo'n golfterrein en vraag wat het inschrijvingsgeld is om daar een maand lid te zijn. U zult daar waarschijnlijk onmiddellijk weer buitengaan.

Vorig jaar heb ik het met het tennis vergeleken. 20 jaar geleden was dat een elitaire sport, alleen kinderen uit de begoede middens konden aan tennis doen. Vandaag ziet men mensen wereldkampioen worden die helemaal niet uit elitaire middens komen. Die sport is door televisie en ook door veelvuldige initiatie gedemocratiseerd. Ik geloof dat het met de golf net hetzelfde kan zijn, zeker als de overheid de grote initiatiefnemer is. Als we het willen democratiseren zal het ons inderdaad geld kosten, Mijnheer Maes. Alleen een klein voorbehoud namens mijn fractie.

De privé heeft bewezen dat ze eerder elitering dan iets anders wil. Wij proberen te democratiseren. Het inbrengen van privé-partners is iets wat wij nu niet direct zien zitten, want zij hebben een andere filosofie, een andere denkstijl. Zij denken anders over de sport en zeker over de sportmannen en sportvrouwen. Daarom hebben wij voorbehoud in deze fase aangaande het inbrengen van privé-partners, dat kan later. Vandaag zouden we uit de grote democratische gedachte van onze overheid het bij de provincie houden, zodanig dat we qua conceptievorming enzomeer het voor het zeggen blijven houden. Wij zeggen ja tegen het terrein, maar neen tegen de inbreng van privé-partners.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Voorzitter, Collega's,

Ik zou eigenlijk bij de laatste vraag van mijnheer De Cuyper willen beginnen omdat die vraag geen betrekking heeft op het domein Puyenbroeck, maar eerder over een technische aangelegenheid gaat. Ik kan hem alleszins op voorhand geruststellen dat er niks achter de schermen is geëngageerd. Het enige dat wij op dit ogenblik doen, is gewoon consequent het dossier verder behandelen.

DEBATTEN

U verwijst naar de tussenkomst in plenaire vergadering van de minister van Defensie Flahaut waar hij heeft gezegd : "Voor wat de kostenloosstelling voor die werken betreft, moet er een vraag van de gouverneur komen. Van zodra dat ik die vraag heb ontvangen en ik over een gunstig advies van inspectie van Financiën beschik dan zal ik de munitie, die overigens geen eigendom is van het Belgisch leger, laten verwijderen." Dat was een antwoord in de plenaire vergadering op 11 mei 2000. Op 23 mei is er vanuit het provinciebestuur een brief gericht aan de minister met het verzoek tot de kosteloze verwijdering van de munitie.

Ik herinner mij dat u hier uw eerste tussenkomst met veel brio over het verwijderen van die springstoffen in het domein hebt gegeven. Uit veiligheidsoverwegingen hebben wij op 10 juli 2000 opdracht gegeven of gevraagd om over te gaan tot sanering van die verontreinigde vijvers. Enige tijd nadien, op 17 augustus 2000 hebben wij een antwoord van de minister gekregen. In het kader van de prestaties voor derden geldt er een algemene regel voor het aanrekenen van de kosten. De totale kosten die ontstaan bij de uitvoering van de prestatie moeten door de begunstigde zelf terugbetaald worden enz. Op basis, voor wat het domein Het Leen betreft, van een gunstig advies van de inspectie van Financiën zou hij enkel de vergoeding en de toelagen van het personeel aanrekenen voor het bedrag van 8,3 miljoen. Naar aanleiding van deze brief besloot de 11e directie in overleg met de juridische dienst dat opnieuw een brief moest gericht worden aan de minister waarin de provincie stelt dat de massale aanwezigheid van munitie kan beschouwd worden als een koopvernietigend gebrek, en dat zij daarom recht heeft op schadevergoeding . We hebben toen die brief laten vertrekken en dachten dat het inzetten van een rechtsprocedure nog niet opportuun was.

Op 9 mei 2001 hebben wij een brief van de minister gekregen waarin hij bij zijn eerder genomen standpunt - de sanering wordt als een prestatie voor derden beschouwd – bleef.

In brief van 18 juni 2001 hebben wij de argumenten van de minister weerlegd en op 20 augustus 2001 antwoordt de minister dat hij bij zijn oorspronkelijk standpunt blijft. Weliswaar liet hij de factuur voor Dovo herberekenen en kwam hij op een merkkelijk lager bedrag dan oorspronkelijk voorzien, met name 6 074 175 BEF.

De fase is op dit ogenblik zo dat ook wij als provincie in dit dossier voet bij stuk moeten houden en de factuur is op dit ogenblik niet betaald. Als wij die zaak voor de rechtbank laten komen, heb je altijd twee kansen ofwel win je ofwel verlies je. Als goed bestuur moeten wij, gezien de onzekerheid over de afloop van de uitspraak, hiervoor de nodige kredieten in de begroting, niet min of niet meer, voorzien.

Ik denk dat dat een duidelijk antwoord was.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, mag ik eventjes onderbreken ? Mag de heer De Cuyper nu de vraag stellen ? Dan is dat punt direct afgerond. U hebt het woord, Mijnheer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, dank u.

Mijnheer de Gedeputeerde, het verheugt me dat men een procedure heeft ingesteld.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

De procedure is nog niet ingesteld. Op dit ogenblik hebben wij de factuur van 6 miljoen liggen. Het is de schuldeiser die de procedure moet instellen om zijn centen te bekomen.

De heer De Cuyper

Heel kort nog, Mijnheer de Voorzitter.

U zei, Mijnheer de Gedeputeerde, dat de minister had gezegd dat het niet om Belgische munitie gaat. Het is niet waar. Het is Duitse munitie plus munitie die er door het Belgisch leger in 1940 werd ingekieperd. Dat is allemaal discutabel. U zegt dat men bij een rechtsgeding één kans op twee heeft. Ik blijf er nog altijd bij dat de vervuiler, Mijnheer de Gedeputeerde, betaalt.

In elk geval was het het ministerie van Landsverdediging dat ons dat goed heeft verkocht en ik denk dat onze kansen wel reëel zijn om een dergelijke zaak te winnen.

Ik dank u.

De heer De Meerleer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik neem een beetje de gedeputeerde op zijn woord waar hij stelt dat het de tegenpartij is die op een bepaald ogenblik moet ageren op het moment dat wij niet betalen. Ik meen dan toch ten minste dat er moet worden gemotiveerd waarom u niet betaalt, want indien je niet reageert dan aanvaard je in juridische middens en dan denk ik niet dat we veel kans maken om in die procedure gelijk te halen.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Voorzitter,

Het is zo dat er al twee brieven met al onze motivatie in naar de minister zijn vertrokken. De minister weet dus ook perfect waar de problematiek over gaat en het zal aan hem liggen om dat dossier verder te drijven. Ik heb niet gezegd dat wij maar 50 % kans hebben. Er zijn maar twee kansen bij een mogelijke uitspraak. Je krijgt gelijk of je krijgt geen gelijk en door het feit dat de mogelijkheid bestaat dat je geen gelijk krijgt, hoe groot die mogelijk is of niet, hebben wij gewoon de verplichting om dat mee in de begroting te voorzien. Dat is de finaliteit van het dossier.

Wat de provinciale domeinen betreft en daar zullen we iets uitgebreider moeten op ingaan.

Ik wil in eerste instantie komen naar de vraag gesteld door mevrouw Willems loco de heer Pauwels in verband met de "oprichting, verbetering, uitbreiding en onroerende uitrusting van gebouwen" – overdekte kinderspeeltuin. In de begroting 2001 is dit bedrag voorzien. In de begroting 1999 werd onder artikelnummer 76001/720-51 "oprichting, verbetering, uitbreiding en onroerende uitrusting van gebouwen" 10 miljoen voorzien voor een overdekte kinderspeelplaats.

Aanvankelijk werd enkel van de overkapping van een bestaand speelterrein uitgegaan. Na divers onderzoek bleek al vlug dat het om een totaalconcept ging waarbij indoorspeeltuin en horeca-accommodatie in één gebouw verenigd waren. Dat was een betere oplossing.

Op basis van de nota "indoor kinderspeeltuin" werd in de begroting 2001 35 miljoen opgenomen voor de realisatie daarvan.

In het voorstel van de begroting 2002 is dit project niet langer terug te vinden. Uw vraag of wij de volledige aanbestedingsprocedure nog in 2001 gaan laten voeren, behoort niet tot de mogelijkheden.

Waarom steken wij dit dossier in de koelkast ?

In de loop van vorig jaar hadden wij de opdracht gegeven om eens na te gaan of wij eventueel partners konden vinden voor de realisatie van dergelijk project. Het gaat toch over een project als men spreekt over een extra horeca-uitbating, nieuwe gebouwen die we op ons domein moeten gaan inplanten. Ik wil daar zeker niet over een nacht ijs gaan. We hebben uiteraard in het domein nood aan minder weersgevoelige infrastructuur of mogelijkheden. Wij zien de laatste jaren heel wat overdekte kinderspeeltuinen groeien, zowel uit gemeentelijk als privé-initiatief. Als ik in mijn regio kijk, zie ik in Sint-Niklaas, Tielrode dat men daar dergelijke infrastructuren hetzij gemeentelijk hetzij privé-initiatief tot stand brengt. Het gebeurt nog al eens dat men zwembaden, die niet meer voldoen aan de Vlaremwetgeving, omvormt – men heeft een prachtige kuil – waar men een infrastructuur kan inbouwen om daar een kinderspeeltuin van te maken. Er is op lokaal, gemeentelijk vlak nogal wat initiatief terzake en ik heb een beetje twijfels over de bovenlokale nood aan dergelijk initiatief. Wat niet wegneemt dat overwinteringsactiviteiten van groot belang zijn en dat wij op korte termijn daar toch in het domein initiatief zullen moeten ontwikkelen. Ik zal daar straks als wij over de gebouweninfrastructuur spreken in verband met de golf op terugkomen. Wij moeten daar zeer voorzichtig mee zijn en ik ben meer gewonnen om bestaande infrastructuren of aansluitend bij bestaande infrastructuren activiteiten te gaan ontwikkelen waardoor wij geen extra gebouwen moeten gaan creëren en ook niet direct extra personeel voor horeca. Ieder horecapunt in het domein vraagt dus ook een ganse infrastructuur en uiteraard ook bijkomend personeel.

Tot daar mijn visie op dit ogenblik voor wat de overdekte speelruimte betreft.

DEBATTEN

Het golfproject.

In eerste instantie de tussenkomst van collega Gillis die duidelijk het dossier niet genegen is. Ik heb wel vastgesteld dat hij in zijn tussenkomst van vandaag enigszins een beetje gas heeft teruggenomen van de oorspronkelijke aangekondigde tussenkomst. Ik ben daar toch wel blij mee in die zin dat ook ik in mijn antwoord gas zal terugnemen.

Het golfproject is op dit ogenblik een toch ietwat gewijzigde visie. Ik heb dat trouwens op de laatste commissie naar voren gebracht en dat had verschillende redenen.

Eén van de zaken die volop in ontwikkeling is en waarin wij reeds een aantal investeringen hebben gedaan, is met name ons Eiland waarin wij al enkele miljoenen hebben geïnvesteerd voor de nutsvoorzieningen te leggen. Er is ondertussen elektriciteit, water, telefoonleidingen naar het Eiland gelegd. Het bekende Eiland dat gebruikt wordt voor ons toch wel zeer bekende organisatie van Pop-Eiland, dat trouwens volgend jaar zal worden uitgebreid.

Ik wil daar toch van de gelegenheid gebruik maken omdat er ook tussenkomsten waren in verband met het popgebeuren, volgend jaar zullen wij Pop-Eiland naar de avond toe uitbreiden met een bijkomende activiteit. Pop-Eiland richt zich vooral tot 14-jarigen waar wij naar de avond toe, na een onderbreking, verdergaan, maar dan met een doelpubliek vanaf 15 jaar. Dergelijk initiatief is een eerste stap. Wij hebben voor het komend jaar het op dezelfde dag willen organiseren om geen risico te lopen en om organisatorisch de kosten te drukken. Dit is een eerste stap naar de bekendmaking van ons evenementeneiland. Eén van de eerste opdrachten om in ons domein bovenlokale activiteiten te gaan organiseren en ik denk dat het eiland zich daar uitstekend toe leent temeer omdat alle mogelijke infrastructuur voorradig is. Wij bezitten een zeer groot aantal parkings enz. U hebt ook misschien gezien in de begroting dat wij voor volgend jaar zullen overgaan tot de aanschaf van een tent die ook gedurende een bepaalde periode op het Eiland zal worden geplaatst om daar ook meer of minder weersgebonden te zijn. De Menwedstrijd bracht in het verleden 12 000 à 13 000 bezoekers naar ons domein; op Pop-Eiland waren 15 000 kinderen daar aanwezig. Wij moeten vooral in ons domein daar het bovenlokale nastreven en de nodige, zij het zelfs geringe, investeringen doen om dit nog te vergroten.

In het kader van de ontwikkeling van het Eiland zijn wij ook het golfproject gaan herbekijken omdat in het oorspronkelijk plan de golf zich ook op het Eiland begaf. Kort na de begrotingsbesprekingen van vorig jaar kregen wij een schrijven van minister Dua in verband met de ontbossing. U weet dat wij voor de realisatie van het golfterrein een 12 hectare canadabos moesten rooien. Wij hadden een voorstel tot herbebossing, zelfs met streekeigen bomen, naar de minister gedaan, maar schijnbaar was de canadapopulier voor de minister zo belangrijk dat zij niet bereid was en een verbod op ontbossing gaf. Zij sprak zich uit over het afwegingskader of de golfnota die niet geactualiseerd was en die dateerde van de periode van minister Waltniel, eind van de jaren '80-'89.

Ondertussen is er wel degelijk een nieuw afwegingskader voor de golfterreinen gekomen en de conclusie is nog altijd of is even actueel als de golfnota van 1989. Er is enkel maar een versterking van de nota. Ik zou aan de voorzitter van de commissie van de domeinen willen vragen om dat in de eerstvolgende commissie toch eens op agenda te zetten en wij bezorgen enkel de integrale nota aan de leden van de commissie, want het gaat over een document van bijna 30 bladzijden. Als ik daar een paar bladzijden kan uithalen, dan wijst alles in de positieve richting voor wat ons domein betreft.

Een paar zaken die in de nota worden gesteld.

Verwijzend naar het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zegt men dat door een lokalisatie en inplanting de golfterreinen een ruimtelijke meerwaarde moeten creëren en zoveel mogelijk worden opengesteld voor bepaalde vormen van recreatief medegebruik zoals fietsen, wandelen. Dit kadert perfect in onze bedoeling. De uitgangspunten in het Ruimtelijk Structuurplan zijn duidelijk, de nota is even duidelijk. De toenemende vraag naar plaatsgebonden recreatie zoals golf wordt duidelijk erkend. De bestaande toeristische recreatieve infrastructuur in de stedelijke gebieden en in het buitengebied moeten optimaal worden benut. Uitgangspunten voor recreatief medegebruik onder andere publiek gebruik van de paden en respect voor de draagkracht, verbetering van de kwaliteit inzake ecologie, milieuhygiëne staan centraal. Het zijn maar een greep van zaken die in die golfnota staan.

Indien er recreatiegebieden aanwezig zijn, voorziet golf in een verbinding met de omliggende recreatiegebieden en/of activiteiten. Dit is duidelijk de bedoeling, de golfontwikkeling situeert zich tussen parking 1 en parking 2 van de hoofdingang naar het sportgebouw. De voorkeur gaat uit naar bebouwing en bestaande bebouwing en verharde oppervlaktes vooral met betrekking tot gebouwen en parkeer-gelegenheid.

Concreet naar Oost-Vlaanderen stelt de golfnota dat er op dit ogenblik 60 bestaande holes zijn en de prognose waar wij naar toe moeten is 243 in 2010. Dat betekent dat er nog 183 moeten bijkomen in minder dan 10 jaar tijd en dat de invulling van Puyenbroeck, als we spreken over een 18 holes baan, dat dit nog maar 10 % is van de behoefte die er op dit ogenblik is.

Het feit dat we ook eens op vraag van de minister moesten kijken om de bestaande canadabomen te sparen.

Die twee zaken hebben mij ook aangezet om eens geheel het project zoals het bestond te gaan bekijken. Er is ook de vraag naar gebouweninfrastructuur gesteld. Het is beter dat je daar specifieke gebouwen voor hebt. Bij het nazien van het dossier ben ik tot twee vaststellingen gekomen.

De eerste is dat wij perfecte gebouwen hebben staan, namelijk de cafetaria en winkel van het caravanterrein. Deze gebouwen zijn drie maand, maximum vier maand open, enkel tijdens de zomerperiode, waar de mensen van de caravan kunnen gebruik van maken. De meeste klachten die er dan nog zijn, is het gebruik of de uitbating van de winkel en van de cafetaria. In die zin heb ik ook eens met de architect overleg gepleegd en zijn wij ter plaatse de gebouwen eens gaan bekijken of er geen mogelijke meerwaarde aan het gebouw kan worden gecreëerd door het te gaan mee opnemen in het golfgebeuren.

Tweede problematiek was de verhuis van het huidige campingterrein. Het campingterrein situeert zich op enkele honderden meters van het caravanterrein. In het oorspronkelijk project was het de bedoeling van heel de camping over te brengen, aansluitend bij de caravaning. De overbrenging van dit terrein zou heel wat miljoenen kosten meebrengen. In die zin is daar ook de beslissing genomen om het campingterrein te laten liggen waar het ligt en de golf te laten starten aan de gebouwen die momenteel zeer weinig in gebruik zijn. Met die opgave is de architect nu belast en er zal dus een aanpassing van het oorspronkelijk plan komen.

Uit talrijke bezoeken aan golfterreinen, ik heb er nu ondertussen toch al een stuk of zes bezocht, heb ik toch vastgesteld dat het niet aangewezen is om de compact te gaan uitbreiden naar een 18 holes. Na het overleg met de architect leek het beter om voor de eerste doelstelling een 18 holes in te planten omdat wij op die manier ook volledig de verbinding kunnen maken vanuit de gebouwen van de caravaning tot aan de sporthal. Bijkomende opdracht is gegeven om ook te voorzien in de onmiddellijke omgeving van de sporthal om daar ook een aantal afslagplaatsen te kunnen hebben met betrekking tot de school-sporten. Als wij dat mee in het pakket willen opnemen is het best dat wij daar een afzonderlijke drivingrange voor voorzien. Dat is een locatie waar een aantal mensen kunnen staan om de eerste slagen te oefenen. Wij hebben dat tijdens het bezoek van de commissie ter plaatse gezien. Door het feit dat we de opsplitsing doen, gaan wij een oefen- of een drivingrange leggen in de onmiddellijke nabijheid van het eerste gebouw, het caravangebouw en de drivingrange voor de scholen. Je hoeft daar niet onmiddellijk twee verschillende publieken te gaan vermengen, want ik kan me best voorstellen dat als je 's morgen wilt gaan oefenen en u staat daar tussen dertig jonge mannen van 12 jaar dat dit niet onmiddellijk de goede samenleving bevordert.

Dat zijn de voornaamste opdrachten.

Wij hebben ook met de architect eens gekeken voor wat de beperking van de kostprijs betreft.

In eerste instantie om een beperking op te leggen van een 2,5 miljoen euro. Alles zal natuurlijk een beetje afhangen van de bijkomende infrastructuur die wij in het gehele project willen voorzien. Het is namelijk zo dat een vierkante meter gras leggen en onderhouden heel wat minder kost dan als wij daar enkele kilometers wandelpaden willen gaan tussen leggen, een Finse piste kost geld als wij daar een stuk mee willen gaan creëren voor andere sportinfrastructuur, ook dat brengt een verhoging van het prijskaartje. Globaal gezien, voor wat het golfgebeuren zelf betreft, willen wij daar toch trachten de beperking van de investeringskosten in de hand te houden.

Wij zijn momenteel met het uitbaggeren van de vijvers bezig. Op het terrein ligt er reeds heel wat grond beschikbaar om een zekere landschaping of bepaalde heuvels en putten te gaan voorzien zonder dat dit ons zeer veel bijkomende kosten zou teweegbrengen voor het aanbrengen van grond.

Men heeft de vraag naar de exploitatie gesteld. De aanpassingen die op dit moment aan de architect zijn gevraagd, heb ik allemaal opgenoemd. Zodra wij de aanpassingen binnenkrijgen, zullen wij daar uiteraard ook mee naar de commissie komen en daar het nodige overleg met de leden van de provincieraad houden.

DEBATTEN

Wat de exploitatie betreft.

Vorig jaar heb ik gezegd dat zolang wij moeten beginnen aan de eerste spadensteek het een beetje voorbarig is om daar al volledig of zaken op te starten die niet aan de orde zijn. De beste optie die wij naar de exploitatie kunnen nemen, is naar een vzw te gaan, waar wij zowel met mensen vanuit de raad als met de technici het beheer van het golfterrein moeten verzorgen. Op die manier houden wij alles in de hand.

Mijnheer Lootens is hier niet meer, maar hij stelde zich vragen over de democratisering. De vzw zal volledig autonoom de exploitatie doen en zal ook beslissen welke de prijzen zijn die worden gevraagd. Wij moeten niet naar een systeem van een club gaan. Wij vragen een green fee, zoals men dat noemt, of werken met een abonnementensysteem als er voldoende vraag is om het terrein aan een goede of zij het maximale bezetting te laten betalen.

Voor wat de kostprijs betreft.

Ik heb toch al een aantal zaken bekeken en ik heb een aantal golfterreinen gezien qua kosten, personeel. Voor het onderhoud van een 18 holes terrein spreekt men in onderhoudspersoneel van zes tot acht onderhoudsmensen. Wij kunnen dat combineren, aangezien wij heel wat onderhoudspersoneel binnen het domein hebben en wij dat binnen het minimale kunnen houden.

Voor wat personeel voor het boeken en dergelijke betreft, dat is verschillend van terrein tot terrein maar meestal spreekt men daar van iemand die de managingfunctie waarneemt en twee mensen die parttime werken in verband met het vastleggen en de administratie van het terrein.

Als je dit dan goed gaat kaderen in het totaalbudget spreek ik voor een jaarlijks onderhoud of een exploitatiekost van rond de 30 miljoen, zonder horeca. Dit is ongeveer het gemiddeld prijskaartje voor een 18 holes golfterrein. Op termijn zullen wij vaststellen hoeveel uiteindelijk de prijs zal zijn van een abonnement of van een green fee. Ik denk dat ik daarmee op de meeste vragen heb geantwoord.

Uiteraard is het zo dat naast het democratiseren van de sport het golfgebeuren een opwaardering betekent voor het domein. Bij het bezoek door de golfcommissie hebben wij ook vastgesteld dat er een aantal labels door de Belgische golffederatie worden vastgelegd of gegeven, onder andere bestaat daar het best management practise, voor het goed beheer van het golfterrein. Er bestaat ook het label "committed to green", een zeer mooie naam als je het me vraagt ook al is het in het Engels. Het is hoe langer hoe meer duidelijker dat een golfclub of een golfgebeuren meer en meer rekening moet houden met de belangen van het milieu. Het is duidelijk dat een golfterrein ook een belangrijke rol kan spelen in het behoud van open ruimte en zelfs ontwikkeling van natuur en daarom bestaat er een Europees initiatief dat een label "committed to green" toekent voor golfterreinen die de nodige aandacht schenken aan het milieubeheer binnen hun terrein. Wij moeten als overheid ons daar bij voorbaat voor inschrijven. Voorzitter, dit is zo een beetje het algemene kader waarin wij ons bevinden, situatie van het ogenblik. Wij hebben een gewijzigde opdracht gegeven en uiteraard eens wij daar antwoord op hebben zal dit naar de commissie komen en dit ook later naar de raad.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Er zal nog heel wat commissiewerk te doen zijn en de stand van het debat bepalend hebben we nog grote tussenkomsten rond de sport en ik wil daar ook de nodige aandacht en tijd voor vrijmaken.

Ik zou nu beleefd willen vragen aan de collega's die nog vragen hebben aan de gedeputeerde omtrent de golf dat ze die zeer kort en zeer gericht stellen, teneinde de nodige tijd te vrijwaren voor het andere debat, waarvoor mijn dank.

Patrick Gillis, u hebt het woord, Collega.

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

Heel kort, want dat komt duidelijk alleen maar ten goede.

Er wordt hier verwezen naar een verbod op ontbossing dat zou zijn uitgevaardigd door de bevoegde minister Dua. Dat klopt niet. Er is geen verbod op ontbossing. Er is wel een brief die zegt dat er nu geen beslissing over het al dan niet ontbossen wordt genomen, dat dit voorbarig is zolang de minister van Ruimtelijk Ordening niet duidelijk heeft gemaakt dat een golfterrein in het kader van het gewestplan op die locatie daar al dan niet kan.

Ik heb uit de uitleg van de gedeputeerde onthouden dat het niet aangewezen is om een compact golf uit te bouwen tot 18 holes, dat dit twee afzonderlijke dingen zijn.

Wat mij niet duidelijk is, is de fase die nu in de begroting staat begroot. Is dit nu al dan niet een compact ? Indien ja, houdt dat het impliciet engagement van de deputatie in dat er naast die 9 holes compact 18 holes volwaardig championships komen in totaal 27 wat dus een omkering is van de volgorde die tot nu toe werd aangehouden zijnde 9 holes aanleggen volwaardig, plus in een tweede termijn negen holes volwaardig zodanig dat we $9 + 9 = 18$ hebben en dan in een eventueel hypothetisch later stadium uit te breiden met een compact tot 27.

Wat mij ook niet duidelijk is geworden. De gedeputeerde heeft het over het oefenveld en de drivingrange gehad die in de omgeving van de caravan zou starten. Zit dit in het ontwerp eerste fase, zoals dit nu in de begroting staat ingeschreven voor 60 miljoen en waarbij expliciet staat dat het zonder golfschool is, ja of neen ? Zit het in die 60 miljoen, ja of neen ? Of komt dat er nog eens bij ?

Wanneer zal men hier met een ontwerp provincieraadsbesluit voor de pinnen komen zodanig dat de deputatie afwijking krijgt van het provincieraadsbesluit van 1998 ? Het bestek van 1998 legde een duidelijk financieel plafond vast zodanig dat, mocht deze raad nog altijd van plan zijn om met dit project door te gaan en onze fractie blijft een tegenstander van dit golfterrein, deze meerderheid zou beslissen om het toch aan te vatten, om het toch door te zetten dat een afwijking kan worden bekomen van dat oude provincieraadsbesluit.

Aan de architect is opdracht gegeven om binnen een envelop van 2,5 miljoen €, zijnde ongeveer 100 miljoen de plannen aan te passen. Wat moet binnen die envelop van 100 miljoen worden ingepast ? Hoeveel holes ? Dat is mij niet volledig duidelijk geworden uit de uitleg. Ook daar graag iets concreters.

Iets anders wat ik uit de uitleg van de gedeputeerde heb onthouden, is dat de knoop rond de exploitatie - welke vorm, welke structuur, wat al dan niet met privé - dat het nu voorbarig is om daarover een uitspraak te doen en daar binnen de deputatie ruzie over te maken want dat er nu nog geen voorwerp is om te exploiteren, dus dat men beter wacht tot wanneer het golfterrein er bijna half ligt om dan de discussie ten gronde aan te gaan. Mij lijkt dit niet verstandig, maar ik heb natuurlijk ook nooit deel uitgemaakt van een meerderheid. Mocht het toch tot zo een discussie komen is uit de uitleg van de gedeputeerde af te leiden dat een vzw-formule zijn voorkeur heeft en dat die vzw dan autonoom de exploitatie, het beheer zou kunnen voeren. Dat zal niet waar zijn. Er komt geen vzw bij, hooguit kan in het geheel van Puyenbroeck een provinciaal autonoom bedrijf wordt opgericht, maar dat we een vzw gaan oprichten met alle nadelen die we kennen en die dan autonoom zowel naar tarieven als naar uitbating haar ding mag doen, het weze dan met aanwezigheid van provincieraadsleden in deze structuren, dat is niet de optie die verdedigbaar is.

Ten slotte nog iets over de exploitatiekost.

De gedeputeerde komt met een bedrag van ongeveer 30 miljoen voor 18 holes, dat is ongeveer vergelijkbaar met wat Palingbeek heeft, maar daar worden natuurlijk zeer veel vrijwilligers ingeschakeld, zowel in het organiseren van wedstrijden, in het organiseren van heel de begeleiding van juniors, van vrouwen, van mannen, van seniors zoals men dat noemt, is ook de captain die daar bijna fulltime op het veld aanwezig is een vrijwilliger. Eén van de voordelen van het werken met een club, want men voelt zich natuurlijk echt verbonden. Als men niet overweegt om zo'n club op te richten, wat natuurlijk nefast zou zijn voor de democratisering, dan komen daar natuurlijk vaste personeelskosten bij en dan gaan we natuurlijk naar een bedrag dat veel hoger is dan 30 miljoen en dan blijf ik met mijn vraag zitten : "Waar gaan we onze structurele financieringsbron halen voor die exploitatie ?". Men spreekt van abonnementen, dat zullen dure abonnementen zijn.

DEBATTEN

Ik heb uit de tussenkomst van collega Lootens menen te begrijpen dat eventueel ook het aantrekken van privé-gelden in een later eventueel stadium van de exploitatie niet onbespreekbaar zou kunnen zijn of anders heb ik hem slecht begrepen. Graag daarover ook meer duidelijkheid.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Zijn er nog collega's die met bepaalde vragen zitten over de golf ? Ik denk dat we daar reeds voldoende tijd aan hebben gependend. Indien er geen vragen meer zijn over het golfen zou ik vragen aan de gedeputeerde nog zeer kort, klaar en duidelijk te antwoorden op collega Gillis.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Voorzitter,

Zeer kort en zeer duidelijk, want ik dacht dat ik zeer uitvoerig was geweest, maar uitvoerigheid is schijnbaar voor mijnheer Gillis de gelegenheid om dan te zeggen dat hij het allemaal niet goed heeft begrepen.

Voor wat de opdracht naar de architect betreft, is het zeer duidelijk. Op dit ogenblik opteren wij om de verbinding te kunnen maken tussen parking 1 en parking 2. De gebouwen die wij willen gebruiken voor het golfgebeuren zijn de gebouwen van de caravaning en wij willen daarbij geraken tot aan de sporthal om daar ook de sportfunctie in het golfgebeuren mee te integreren en dan zullen wij naar een 18 holes baan moeten gaan.

Wat de exploitatie betreft, heb ik gezegd dat de huidige fase het beste concessie is, met een club dan geef je alles ook uit handen. Als wij zelf willen beslissen wat de kostprijs is en als wij zelf willen bepalen op welke manier de exploitatie moet gebeuren dan is dat de meest eenvoudige manier, en het zal ook de meest duidelijk zijn, omdat je op dat ogenblik correcte cijfers hebt en je hebt een volledige boekhouding van uw uitgaven, van uw inkomsten en u kan dat op die manier best controleren. U gaat ieder jaar uw tussenkomst over de balans van het golfgebeuren kunnen houden. Dat is de meest transparante manier om het aan te pakken. Wij gaan naar een structuur, zij het een vzw, zij iets anders maar waarin de provincieraad de grootste vertegenwoordiging uitmaakt en die zal beslissen op welke manier de exploitatie dient te gebeuren en dan daarbij gevoegd de mensen die met het dagelijks beleid bezig zijn van de golf in kwestie.

Ik denk dat dat zeer duidelijk is.

De heer voorzitter

Dank u zeer hartelijk, Mijnheer de Gedeputeerde, voor die klare en duidelijke korte antwoorden.

SPORT

P. 240 : ALGEMENE TUSSENKOMST (O.A. I.V.M. SPORTINFRASTRUCTUUR, GEMOTORISEERDE SPORTEN EN DE PROVINCIALE REGIOSTUURGROEP)

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het provinciaal sportbeleid is stevig verankerd in het sportlandschap.

Met enige ervaring in het sportgebeuren heb ik vastgesteld dat de provincie deze taak behoorlijk ter harte neemt, ook al merkt men daar als buitenstaander op het eerste gezicht en bij het hele gebeuren weinig van. Een atleet of sportbeoefenaar is veelal zo actief met zijn sport begaan, dat hij initiatieven die hem het sporten mogelijk maken als vanzelfsprekend beschouwt.

Om mij een duidelijk beeld te vormen van een aantal vooropgestelde doeleinden, heb ik enkele vragen.

De beleidsnota geeft mij een overzicht van grote infrastructuurwerken :

- bouw van het zwemcomplex Puyenbroeck ;
- het golfterrein Puyenbroeck
- een uitbreiding met onder andere een zwembad van de Gavers ;
- het Huis van de Sport te Gent.

Dit zijn allemaal werken die het lokaal en gemeentelijk niveau overschrijden. Het kan goed zijn voor de gemiddelde sportbeoefenaar.

Wat de aanleg van twee zwembaden tegelijkertijd in en door de provincie betreft, moeten wij ons de vraag stellen of dit wel noodzakelijk is. Ook sommige gemeenten doen inspanningen om de zwemliefhebber van een plaatselijk zwembad te voorzien. Men kan verwachten dat een groter provinciaal aanbod van zwemgelegenheden in het nadeel kan uitvallen van een vaak iets minder uitgebouwd gemeentelijk zwembad. Men kan als voorbeeld nemen : het pas geopend zwembad van Merelbeke. Nu al weet het schepencollege van Merelbeke dat ze tegen een uitbatingdeficit van ongeveer 13 000 000 BEF voor dit jaar mag aankijken. Het aantrekken van meer zwemmers, naast een verhoging van de toegangsprijs blijkt hier reeds noodzakelijk.

Er is mogelijkheid van een overaanbod aan zwemgelegenheden in de provincie. De provincie is bouwheer van het zwembad Puyenbroeck en ook betrokken bij de aanleg van het zwemcomplex De Gavers. Is over het mogelijke overaanbod aan zwemgelegenheden voor de hele provincie al een onderzoek uitgevoerd, en indien wel, wat zijn de resultaten ?

Voor de realisatie en reconversie van het zwemcomplex Puyenbroeck voorziet men voorlopig een totaal van ongeveer 17 000 000 euro. Heeft men daarover al een berekening gemaakt of men met die som uit de kosten komt met behoud van normale ingangstarieven ?

Wat de provinciale regiostuurgroep betreft werd er vorig jaar gestart met een overleggroep "gemotoriseerde sporten". Deze overleggroep dient zich volgens de tekst voortaan niet te beperken tot gemotoriseerde sporten, maar mag toezien op alle natuur- en milieubelastende sporten. Is daar geen duidelijker omschrijving mogelijk ? Een voorbeeld : kan het onder meer zijn dat men de populaire fietsveldtoertochten in de provincie zou beperken ?

Wat betreft de gemotoriseerde sporten. De uitbouw van permanente circuits voor gemotoriseerde sporten is momenteel nog een open vraag naar deze specifieke sportbeoefenaar toe. De crosscompetitiecircuiten bevinden zich voor het ogenblik dikwijls in natuur- en landbouwgebieden, waarbij een landbouwer na het oogsten zijn landbouwgrond ter beschikking stelt van de motorsportbonden. Een dergelijke sportmanifestatie laten doorgaan op verschillende plaatsen heeft als voordeel voor de bonden dat deze meer bekendheid krijgen, telkens met een ander publiek.

Het overbrengen van geluidshinderende motorsporten naar vaste circuits kan de uitbouw van deze sporttaken in ieder geval ten goede komen als trainingsmogelijkheid. Een mogelijke verplichting om in de toekomst alleen de vaste circuits te gebruiken zowel voor training als competitie ligt moeilijk omdat het vooral de kleinere motorsportbonden zal schaden. Het spreekt vanzelf dat dit moet vermeden worden.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, voorgaande moet duidelijk maken dat de verschillende soorten motorsporten een evenwicht moeten vinden tussen het gebruik van gepaste beschikbare ruimte en het beoefenen van hun aantrekkelijke waardevolle sporttak. De provincie kan hierin sturend optreden om dit evenwicht te bereiken.

De eventuele uitbouw van vaste circuits voor gemotoriseerde sporten zal een zekere infrastructuur vergen, met vaste kosten zoals onderhoud, huren of aankopen van gepaste terreinen.

Zijn de betrokken federaties daarin vragende partij ?

Heeft de provincie al enig initiatief naar deze bonden toe genomen ?

Zo ja, is men bereid daar subsidies aan te verlenen ?

Dank u.

DEBATTEN

P. 243 : SUBSIDIES AAN DE OOST-VLAAMSE FEDERATIES VOOR GEHANDICAPTENSPOORT : TUSSENKOMST I.V.M. HET INGESCHREVEN SUBSIDIEBEDRAG

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het ondersteunen van gehandicaptensport is een goede zaak, maar de gehandicapten worden volgens de beleidsnota, door de gemeenten, als een te kleine doelgroep beschouwd. Een campagne voor meer aandacht aan gehandicaptensport, naar de gemeenten toe dringt zich op. Als men het ernstig meent, mocht daarvoor al een subsidieverhoging voor de gehandicaptensport verwacht worden. Dit is niet gebeurd. Meestal is het ter plaatse van het sportgebeuren geraken met een aangepaste begeleiding een moeilijkheid, mede daarom zijn gehandicaptensporten duurder per beoefenaar. Ik veronderstel dat men bij de opmaak van de begroting daar ook rekening mee houdt.

In sommige gemeenten wordt de gehandicaptensport nochtans ernstig genomen. In de gemeente waar ik woon, wordt onder begeleiding zowel de sporthal als het zwembad ter beschikking gesteld van de recreatieve gehandicaptensport. De provinciale dienst Sport wil volgens de gemeentelijke sport-ambtenaar meewerken om samen meer te bereiken ten voordele van deze doelgroep. Omdat gezamenlijk ophalen en terugvervoeren ook daar een moeilijkheid blijkt, stel ik voor om een mogelijke oplossing te vinden door het verschaffen van een taxicheque aan bepaalde groepen van gehandicapten, met duidelijke afspraken tussen de betrokken federaties, de provincie en de gemeenten. Een dergelijk gemeentelijk reglement bestaat reeds. Het kan ook eens door ons bekeken worden.

Het is mij niet duidelijk hoe dit jaar de subsidieverdeling naar de Oost-Vlaamse Federaties voor Gehandicaptensport gebeurt. De subsidies aan Oost-Vlaamse Federaties voor Gehandicaptensport voorziet voor 2002 nauwelijks of geen verhoging.

Heeft men een zicht op het ledenaantal van de Oost-Vlaamse Federaties voor Gehandicaptensport ?

Wordt er in de subsidietoelage ook rekening gehouden met het aantal in wedstrijden actieve leden ?

Is de voorziene subsidie ervoor wel voldoende gezien de stijgende levensduurte ?

Hoe ziet men de evolutie van de provinciale subsidie voor gehandicaptensport in de toekomst ?

Dank u.

P. 245 : SUBSIDIES VOOR UITZONDERLIJKE SPORTEVENEMENTEN : PLEIDOOI VOOR EEN GEZAMENLIJKE KANDIDATUURSTELLING (PROVINCIE OOST-VLAANDEREN - STAD GENT) VOOR DE SPECIAL OLYMPICS

De heer Dekimpe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De mentale handicap is de meest voorkomende handicap in de wereld. Volgens de wereldgezondheidsorganisatie hebben bijna 156 000 000 mensen, of 3 % van de wereldbevolking, ermee te kampen. Het gaat om personen die én een achterstand vertonen op het gemiddelde intellect én aanpassingsmoeilijkheden hebben met de maatschappelijke normen van de samenleving.

In België telt men 160 000 mentaal gehandicapte personen, dus één Belg op 70. Als men hierbij de omringende leefwereld rekent, dan telt men bijna 1 000 000 mensen die bij deze handicap betrokken zijn. De mentale handicap kent geen grenzen en is absoluut niet gebonden aan bepaalde bevolkingsgroepen, noch aan sociale of economische klasse. De mentale handicap kan zich in gelijk welke familie voordoen. Special Olympics is een beweging die de ontplooiing van de mentaal gehandicapte persoon beoogt en de sensibilisering van zijn omgeving. Deze beweging biedt aan alle mentaal gehandicapte personen vanaf 8 jaar de mogelijkheid om aangepaste sport te beoefenen, om speciale trainingsprogramma's te volgen en om aan wedstrijden deel te nemen op verschillende behendighedsniveaus. Op deze manier kan sport bijdragen tot hun sociale erkenning.

Meer en meer ouders vergezellen de atleten op de Spelen. Hun aanwezigheid is eveneens een aanmoediging voor de deelnemers en belangrijk voor hun prestaties. De atleten vinden bij hun familie erkenning voor de inspanningen die zij een heel jaar geleverd hebben. Het is voor hen een bevestiging van hun succes als atleet. De trots van de ouders is een werkelijke beloning voor de deelnemers.

Special Olympics hecht eveneens veel belang aan de verspreiding van informatie naar het publiek toe en wenst een grote menigte te trekken naar de manifestaties. De aanwezigheid van talrijke toeschouwers is een werkelijke stimulans voor de atleten. Bovendien wordt door de mediatisatie van de sport-evenementen het grote publiek ingelicht en worden de nog steeds bestaande taboes doorbroken. Het is belangrijk voor het dagelijks leven van personen met een mentale handicap dat zij betrokken worden bij alle activiteiten van de maatschappij en dat hen daarbij een goed onthaal voorbehouden wordt. Elk jaar organiseert Special Olympics Belgium nationale spelen. In 2002 in de provincie Namen, in 2003 in Brussel en in 2004 in de provincie Oost- of West-Vlaanderen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, de reden van deze tussenkomst is vrij eenvoudig. Deze organisatie verdient zeker de steun van onze provincie. Mag ik dan ook vragen aan de gedeputeerde om zijn diensten opdracht te geven, in samenspraak met het stadsbestuur van Gent, om onze kandidaatstelling in te dienen bij het organisatiecomité van de Special Olympics ?

Ik wil nog eindigen met de eed van de spelers : "Ik strijd om te winnen en mocht ik niet winnen moge mijn poging dan moedig zijn."

Dank u.

Applaus

P. 249 : REALISATIE VAN EEN OVERDEKT ZWEMBAD EN DE RECONVERSIE VAN HET BESTAAND ZWEMBAD NAAR VERBLIJFSACCOMMODATIE IN HET PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK TE WACHTEBEKE : VRAAG NAAR INFORMATIE BETREFFENDE HET KASSASISTEEM

De heer De Ridder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In mijn rijk gevulde politieke loopbaan heb ik reeds vele taken onder mijn bevoegdheid gehad. Collega Abbeloos weet dat. Wij zijn samen heel vroeg in de politiek gestapt. Een van deze bevoegdheden was sport, vanwaar mijn tussenkomst in dit hoofdstuk.

Dagelijks kwam - en kom - ik in het sportcentrum en wat mij onmiddellijk opviel, was het personeelslid aan de kassa. Steeds vroeg ik mij af hoe die persoon een hele dag zijn tijd vulde in die glazen kooi, op uitzondering van het roken van een sigaretje en het lezen van een krant.

Mijn tussenkomst, Mijnheer de Voorzitter, is quasi niet te staven dan aan de hand van een voorbeeld. En aangezien ik niet in het bezit ben van de cijfers, gerealiseerd in het zwembad van het provinciaal domein Puyenbroeck te Wachtebeke in het jaar 2000, neem ik als voorbeeld de cijfers van het overdekte zwembad van mijn eigen gemeente Lebbeke, met ongeveer 7 000 inwoners. De gedeputeerde zal zeker niet de minste moeite hebben om deze om te rekenen naar zijn cijfers.

In 2000 had men een totaal aantal openingsdagen van 324 dagen met een totaal aantal bezoekers van 145 717, onderverdeeld als volgt :

- abonnementen : 2 370, en daar heeft het kassapersoneel quasi geen werk aan ;
- individuele bezoekers : 73 347.

Het resultaat is dus dat het kassapersoneelslid gemiddeld 220 ingangticketjes verkocht per dag, of per maand 6 112.

Een dergelijk contractueel personeelslid, zonder personen ten laste en zonder dienstanciënniteit, kost 56 540 BEF bruto per maand. Voor mijn gemeente, met gemiddeld drie kassapersoneelsleden is dit een loonlast van 169 620 BEF per maand of 2 035 000 BEF per jaar. Ik geloof dat deze cijfers tot nadenken stemmen.

In de vorige legislatuur, Geachte Collega's, maakte ik deel uit van de commissie Toerisme, Recreatie en Sport. Toen reeds stelde ik de vraag of het niet beter ware over te schakelen naar een meer moderne vorm voor deze problematiek welke reeds volop in gebruik was in de pretparken, de fitnesscentra, enz. Na navraag bij de huidige voorzitter van deze commissie blijkt deze problematiek nooit meer besproken te zijn.

DEBATTEN

Bij het uitbouwen en het realiseren van een nieuw overdekt zwembad in het provinciaal domein Puyenbroeck te Wachtebeke zal veel organisatie komen kijken. Momenteel is er een toegangscontrolesysteem met bijhorende beheerssoftware op de markt, waarbij in een latere fase de facturatie en boekhouding kunnen worden geïntegreerd. De prijs van dit moderne toegangscontrolesysteem varieert tussen de 2 435 000 BEF en de 3 113 000 BEF, btw inbegrepen. Dus u kunt de vergelijking maken met wat het kassapersoneel per jaar kost en het nieuwe systeem.

Aangezien verschillende gemeenten momenteel hun zwembaden renoveren en aanpassen aan de Vlarenormen wordt er in de meeste van deze gemeenten gedacht aan de overschakeling van het oude systeem met kassapersoneel naar het modernere toegangscontrolesysteem met bijhorende beheerssoftware.

Het is zeker niet mijn bedoeling, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, van personeel aan de deur te zetten. Personeel kan steeds worden omgeschoold en op andere plaatsen worden tewerkgesteld. Ik denk hier in het bijzonder aan toezicht en de controle op het vandalisme. Mijn vraag is of de bevoegde gedeputeerde zich, samen met zijn diensten en de 7e commissie, niet eens zou beramen om over te schakelen op deze moderne technieken.

Tot zover mijn suggestie aan de gedeputeerde, die tevens bevoegd is voor Informatica.

Dank u.

Applaus

P. 249 : TUSSENKOMST I.V.M. DE BUITENTENNISTERREINEN EN HET MINIGOLFTERREIN IN HET DOMEIN PUYENBROECK TE WACHTEBEKE

Mevrouw Willems, namens de heer Pauwels

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Tijdens het recent bezoek aan het provinciaal domein Puyenbroeck kon de heer Pauwels vaststellen dat de buitentennisterreinen en het minigolfterrein eerder een vervallen indruk nalaten. De vraag is of het de bedoeling is om het begrotingskrediet op het vermelde artikel van 247 894 euro, dus ongeveer 10 000 000 BEF, hiervoor aan te wenden ?

Dank u.

P. 251 : BOEREKREEK SINT-LAUREINS : AANKOOP VAN OF ONTEIGENINGEN VAN ONROERENDE GOEDEREN EN RECHTEN : VRAAG NAAR DE INTENTIES MET BETREKKING TOT DE UITBOUW VAN HET SPORTCENTRUM DE BOEREKREEK TE SINT-LAUREINS

Mevrouw Willems, namens de heer Pauwels

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vorig jaar deed ik zelf ook tijdens de begrotingsdebatten een tussenkomst en vroeg naar de plannen met betrekking tot de uitbouw van het sport- en recreatiecentrum De Boerekreek, waarop de gedeputeerde duidelijk antwoordde dat vooral het accent lag op de nodige infrastructuur en herstellingswerken.

Nu is in de huidige begroting, onder het vermelde artikel, een krediet van een 9 000 000 BEF, dus een 223 104 euro, voorzien voor erelonen voor het ontwerpen van een nieuwe verblijfsaccommodatie en ruitersentrum door een extern studiebureau.

Ikzelf zou hierbij willen suggereren om zeker ook de deskundigheid van de lokale ruitersclubs hierbij te betrekken.

Ikzelf ben ook eigenlijk heel nieuwsgierig. De vraag is wat de intenties zijn van de bestendige deputatie met betrekking tot de uitbouw van het sportcentrum De Boerekreek ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ingaande op wat collega Marc Heyndrickx in een algemene benadering heeft gesteld kan ik zeggen dat er een nieuwe sportbeleidsnota klaar is. Het was de bedoeling om ze begin volgend jaar, of eigenlijk dit jaar mee te geven. We hebben evenwel problemen met de installatie van onze nieuwe Sportraad.

U zult weten dat het in het kader van de gelijkekansenproblematiek de bedoeling is van minstens een derde vrouwen in de Sportraad te krijgen. Daar wordt nogal tegen gebokst van binnenuit, zal ik zeggen. De gevestigde waarden doen daar zeer moeilijk over.

Wij hadden een voorstel van installatie klaar, maar constateerden dat daar maar 10 % tot 15 % vrouwen in aanwezig waren. De deputatie heeft geoordeeld dat wij het voorstel van de huidige Sportraad terug moeten sturen en naar hier moeten komen met een gewijzigd statuut zodanig dat wij ons ofwel verzekeren van de vrouwelijke aanwezigheid binnen die sportraad ofwel dat degenen die vrouwen afvaardigen een voordeel zouden krijgen.

Het is dus de bedoeling de statuten te wijzigen zodanig dat elke sportfederatie of elke sportraad de kans krijgt een man en een vrouw voor te dragen. Doen ze dat dan hebben ze twee stemgerechtigden, kiezen ze maar voor één van beiden dan hebben ze maar één stem. Ik denk dat het de perfecte manier is om tot een degelijke samenstelling te komen, ook voor wat de man/vrouw-aanwezigheid binnen de raad betreft, die dan nog eens wordt vertaald in een democratische besluitvorming.

Dus ik kom binnenkort terug om de nieuwe sportbeleidsnota voor te leggen, maar ik heb daarvoor het advies nodig van de Sportraad. Dat is decretaal voorzien. Eens die geïnstalleerd is, komen wij daarop terug.

Ik ga daar dus voorlopig niet verder op in, Mijnheer de Voorzitter. Wat de klemtoon zal zijn is een streven naar een beter evenwicht tussen enerzijds wat gebeurt op het culturele vlak en wat deze provincie uitgeeft op het vlak van cultuur en anderzijds wat ze tot nu toe heeft besteed aan sport. Ik denk dat er daar meer evenwicht moet in komen en vermits ik aanneem dat wij niet in het budget van cultuur gaan snoeien, zal dat dus betekenen dat er meer geld zal gevraagd worden voor de sport.

Wat nu de tussenkomsten zelf betreft, in de eerste plaats naar de sportinfrastructuur toe, was er de bezorgdheid van de heer Heyndrickx voor een mogelijk teveel aan zwemwater.

U moet een beetje de historiek van het verhaal kennen. De twee zwembaden hebben eigenlijk een verschillend uitgangspunt.

In de eerste plaats, als ik naar De Gavers toe ga - waar u trouwens lid bent van de raad van bestuur, dacht ik, zij het onlangs - zal uw voorganger gezien hebben dat het besluit om daar een overdekte waterinfrastructuur te installeren is geïnspireerd geweest vanuit het recreatieve. Niet zozeer vanuit het sportieve vlak, maar in de eerste plaats vanuit het recreatieve omdat De Gavers een zeer groot nadeel had. Wij hadden daar in de zomer wel zeer veel bezoekers, maar in de winter was dat domein verlaten. Men zit daar dan met personeel. Vandaar dat men is gaan zoeken naar de mogelijkheid om de activiteiten op De Gavers ook in de winter - in die slechtweperperiode, buiten dat topseizoen - te laten renderen. Zo is eigenlijk het idee ontstaan om een recreatief zwembad, met alles erop en eraan, in De Gavers te gaan installeren.

In Puyenbroeck lag het enigszins anders. Daar stonden wij voor de noodzaak om ons bestaande zwembad aan te passen aan de Vlarenormen en het dus ook wat de constructie betreft te gaan herbekijken.

Er waren daar drie mogelijkheden met name, ofwel renoveren, ofwel bijbouwen, ofwel totaal vernieuwen. Uiteindelijk is men tot het besluit gekomen om een nieuw zwembad te bouwen en te zoeken naar een herbestemming voor het oude gedeelte. Zo is eigenlijk het zwembad Puyenbroeck ontstaan.

We zijn ook daar niet zomaar het bad ingedoken.

Wij hebben de universiteit van Gent gevraagd om een onderzoek te doen naar de behoefte aan zwemwater en ik heb het besluit van de Gentse universiteit bij mij. Zij hebben voor ons een studie gedaan in 1998. U kunt die trouwens verkrijgen op de dienst. Het is een behoeftebepaling en haalbaarheidsstudie met betrekking tot de sportaccommodatie in Puyenbroeck. Dat is wat de universiteit heeft uitgevoerd en de conclusie van het onderzoek luidt : "Een 50-meterbad met competitiewaarde is wenselijk voor Vlaanderen en zeker voor Oost-Vlaanderen. De locatie en de uitbouw van het 50-meterbad voor nationale en internationale competitie kan best in overleg gebeuren met de sportsector."

DEBATTEN

We hebben de hele sportsector daarbij betrokken. Ik heb bijna van iedere sportschepen, van iedere sportfunctionaris in Oost-Vlaanderen de vraag gekregen om dat 50-meterbad te installeren. Dat maar om u te zeggen dat er vraag en behoefte was aan zwemwater. Het is ook zo dat momenteel het zwembad vol zit. Wij moeten op bepaalde momenten aan de scholen zeggen : "Het spijt ons, maar u kunt daar niet binnen." Het is ook zo dat men ofwel moet kiezen voor de zwemclub, de scholen maar dat dan de particulieren niet kunnen zwemmen. Degenen die de situatie in Gent een beetje kennen zullen weten dat de acht zwembaden in Gent van 's morgens tot 's avonds laat bezet zijn met een hoop miserie tot gevolg. Men heeft in Gent gekozen voor de particulier en men drijft de clubs uit de zwembaden, dit met heel wat ongenoegen om de eenvoudige reden dat ze zeggen : "Wij steken onze tijd in de jeugd en wij moeten onze uren afgeven voor de particulier, uren die dan weer opbrengen." Dit allemaal om u te zeggen dat er zeker behoefte is aan zwemwater in Oost-Vlaanderen.

Waarom hebben we er dan niet voor geopteerd, want het zal allicht beter geweest zijn, om het in Gent te doen ?

We hadden een aantal projecten lopen op dat moment, samen met Gent, samen met Bloso. We hebben die twee partners waarmee wij in het verleden zeer positief hebben samengewerkt ook gevraagd : "Zijn jullie niet bereid om mee het bad in te gaan om dat te realiseren ?" Maar noch Gent, noch Bloso waren er op dat ogenblik toe bereid.

Er zijn ook goede redenen waarom wij dat in Puyenbroeck gedaan hebben. In de doorlichting van Puyenbroeck die wij gedaan hebben in het begin van de vorige legislatuur, in 1995, stond met zoveel woorden : "U moet naar een aantal nieuwe items gaan zoeken om dat domein te revaloriseren om daar als nieuwe aantrekkingskracht terug meer mensen naartoe te brengen."

U weet het misschien, maar vijf jaar geleden was het domein zo goed als dood. Wij hebben het laten doorlichten en daar zijn de ideeën voor én zwembad én de golf ontstaan.

Ik denk dat het 50-meterbad met een recreatief gedeelte, met de renovatie van het buitengedeelte voor dat zwembad een troef bij uitstek is om het domein ook een heel jaar zeer intens te laten bezoeken, wat één van de conclusies was van die doorlichting.

Een bijkomend argument om het in Puyenbroeck te doen is uiteraard het gratis krijgen van de grond. Wij hebben de ervaring gehad op de Blaarmeersen. U moet maar eens proberen om in Gent een vierkante meter grond in beslag te nemen. Voor een zeer grote infrastructuur gaat dat over zeer veel geld en dat drukt op een zeer flinke manier de kostprijs.

Dat voor wat het zwembad en de behoefte aan zwemwater betreft.

Voor de realisatie en de conversie van het zwembad Puyenbroeck voorziet men voorlopig een totaal van 17 000 000 euro. Ik denk dat u zich heeft laten misleiden hebt door het feit dat er 11 600 000 euro en 5 500 000 euro in de begroting naast elkaar staan. Maar u moet ze niet cumulatief bekijken. De 5 500 000 euro is niet uitgegeven. Er is niets mee gebeurd. Er wordt dus eigenlijk 11 500 000 euro ingeschreven. Waarom stond er vorig jaar dan maar 5 500 000 euro in ? Omdat ondertussen de spelregels voor de boekhouding en voor de begroting van de provincie veranderd zijn.

Waar we vroeger in fasen mochten werken en in schijven mochten inschrijven, is nu het hele budget ingeschreven voor het totale project. Het gaat over 11 500 000 euro en niet over 17 000 000 euro, zoals u verkeerdelijk blijkt te veronderstellen.

Wat de ingangstarieven betreft vraagt u of we ze zullen kunnen behouden. Ik zeg u daar al "neen" op. U kunt ze altijd behouden natuurlijk, maar het is niet de bedoeling van dat te doen. Ik denk trouwens dat onze ingangstarieven momenteel de laagste van Oost-Vlaanderen en waarschijnlijk van heel Vlaanderen zijn. Dat is een bewuste politiek, ook omdat Puyenbroeck altijd geconcipeerd is geweest. Ontspanning en sportieve recreatie, maar op een zeer lage drempel. Dat is ook de reden geweest waarom we destijds de ingangsprijs hebben afgeschaft voor Puyenbroeck. Dat is ook de reden waarom wij met de laagste zwemtarieven zitten, waarschijnlijk van heel Oost-Vlaanderen, maar we zullen die allicht moeten optrekken.

U vraagt mij of wij daarmee de kosten kunnen dekken. In heel Vlaanderen, en waarschijnlijk nergens in Europa, dekt men de kosten met de tarieven die men krijgt van de inkom. Wat wij wel gaan proberen – en dat moet, denk ik, ons streven zijn – is dat wij de exploitatiekost gaan dekken met onze inkomstarieven, zodanig dat de infrastructuur waarvoor men boekhoudkundig afschrijvingen voorziet, als een verloren investering beschouwd wordt op 25 of 30 jaar tijd. Laat ons zeggen dat men probeert het concept te laten draaien met datgene dat men krijgt van de inkomsten. Dat is onze ambitie. Er zal allicht een kleine tariefverhoging komen, maar niet met de bedoeling om het geheel te gaan herwinnen – ik denk dat het trouwens voor geen enkel zwembad in Vlaanderen het geval is, zelfs niet voor het meest rendabele.

Ik denk trouwens dat Dendermonde op dit moment het beste draait en ook daar gaat men ervan uit dat de investering in het gebouw als dusdanig als verloren wordt beschouwd en probeert men de rest van de exploitatiekosten te recupereren via inkomsten.

Ik stap over naar de vraag naar de regiostuurgroep gemotoriseerde sporten. Hoever staan we daar ? Ik dacht dat dat uw vraag was.

Op vraag van een interkabinettenwerkgroep waarin de departementen van de ministers van Sport, van Ruimtelijke Ordening en van Milieu samen zitten, hebben wij de regiostuurgroep gemotoriseerde sporten opgericht. De klachten waarmee wij als provincies geconfronteerd worden vanuit de sportfederatie motorsporten komt erop neer dat de milieuwetgeving en het ruimtebeslag in Vlaanderen van dien aard is dat men zich in zijn bestaan bedreigd voelt en dat men ons zegt : "Jullie, als provincie, zijn eigenlijk het meest aangewezen niveau om in het kader van de ruimtelijke planning te gaan kijken of er binnen Vlaanderen niet tot een consensus kan worden gekomen tussen de verschillende provincies opdat een aantal sportterreinen voor milieubelastende sporten in het algemeen zouden kunnen ingeschreven worden in de ruimtelijke structuurplannen van de provincies."

Ik moet u niet zeggen dat Limburg als eerste aan de deur stond. Als u eens gaat kijken naar de palmares van de Limburgse motorcrossers. De laatste 50 jaar hebben ze bijna permanent, of om het jaar, een wereldkampioen geleverd. Maar vergis u niet, want de beste zitten misschien in Limburg, maar de meeste zitten in Oost-Vlaanderen.

Wij hebben het grootst aantal motorcrossers van Vlaanderen. Ze hebben helaas geen enkel terrein dat hen wettelijk de mogelijkheid geeft om te oefenen. En men zei : "Kijk eens, het wordt tijd dat men als overheid eerlijk is." Ofwel zegt men : "De gemotoriseerde sporten hoeven niet meer. Stop ermee. We hebben er geen ruimte meer voor. We zijn te dicht bevolkt. We willen de natuur sparen en het is te belastend voor de omgeving. Wij doen niet meer aan die gemotoriseerde sporten." Maar men moet het dan ook eerlijk durven zeggen om die en om die redenen. Ofwel zegt men : "We blijven het wel doen, maar dan moet u de mensen ook de mogelijkheden bieden en zeggen waar ze het kunnen doen."

Het was de bedoeling om binnen de opmaak van de ruimtelijke structurenplannen van de provincies te gaan kijken naar plaatsen waar men die zaken zou kunnen doen. Er is een beetje geharrewar geweest tussen de verschillende beleidsniveaus. Eerst zei Vlaanderen : "U mag wel eens inventariseren, Provincies, maar wij zullen wel zeggen waar het uiteindelijk moet gevestigd worden." We hebben gezegd : "Momentje, binnen de wetgeving ruimtelijke ordening is het zo dat het een bevoegdheid voor de provincies is." Uiteindelijk bleek dat na onderzoek door de juristen wat het buitengebied betreft het de bevoegdheid is van de provincies. Wat betreft de havengebieden, die nogal dikwijls eens naar voren worden geschoven als mogelijke vestigingsplaatsen voor motorsporten en wat betreft de grootstedelijke gebieden en de regionale steden is het uiteraard de bevoegdheid van Vlaanderen.

Wat is er nu ondertussen gebeurd ? De bevoegdheden zijn afgebakend. Wij hebben - op vraag van de interkabinettenwerkgroep met onze werkgroep Gemotoriseerde Sporten, waarin de overheden zitten met alle mogelijke administraties van Groen, over Ruimtelijke Ordening, over de provincie over het Vlaamse gewest naast alle sportfederaties die geïnteresseerd zijn - de bestaande motorsportterreinen geïnventariseerd.

Wij zijn met 13 begonnen, hebben een eerste selectie gedaan, deze aan alle mogelijke voorwaarden onderworpen en wij waren tot 10 gekomen. Na een tweede doorlichting bleven er drie over van degene die nu gebruikt worden en er zijn er twee waarvan er mogelijkheid is dat ze blijven bestaan, getoetst zijnde aan het decretale kader, zowel qua milieu als ruimtelijke ordening, afstandregels, enz... Er blijven dus een vijftal terreinen over.

Er is nog een tweede mogelijkheid.

We gaan het ook langs de informaticazijde bekijken. Wij hebben de GIS-kaarten opgevraagd. Men gaat 38 verschillende GIS-kaarten maken omdat er 38 verbodsbepalingen zijn van gebieden waar men om de één of andere reden niet mag crossen, geen motorsporten mag organiseren. We gaan elk van die gebieden kleuren. We gaan die kaarten op elkaar leggen. Het is als het ware een rechthoek waarin men dus telkens een stuk schrappt. We gaan kijken of er dan nog iets over blijft. Wij hopen dat er dan na al het elimineren omwille van de 38 voorwaarden nog stukken overblijven. Dat zullen dan mogelijke vestigingsplaatsen zijn, maar waar op dit moment nog niet gecroost wordt. We gaan die twee dan samen leggen en daarmee naar de interkabinettenwerkgroep teruggaan om in overleg tussen de provincie en het Vlaamse gewest te proberen een aantal plaatsen te kunnen aanduiden.

DEBATTEN

Zover staan we met die werkgroep Gemotoriseerde Sporten. Uw concrete vraag is of de betrokken federaties daarin vragende partij zijn ? Uiteraard. Ze willen daar ook zelf in investeren.

Heeft de provincie al enig initiatief naar deze bonden toe genomen ? Ze zitten vandaag mee aan tafel.

En zo ja, is men bereid daar subsidies aan te verlenen ? Dat is een andere kwestie. Voorlopig zwijg ik daarover. Wij zijn bezig met het ruimtelijk aspect, met het kijken of we plaatsen hebben in Oost-Vlaanderen waar het kan gebeuren en wij zullen achteraf samen dan wel zien wat de echte behoefte is en of er moet geïnvesteerd worden. Allicht zal dat zo zijn. Ik meen mij te herinneren uit één van de nota's dat men pleit voor een privaatpubliekproject waarbij men de middelen samenlegt vanuit de sportfederaties en de overheid om tot realisaties te komen.

Ik denk dat dat mogelijk is. Ik schrik mij een bult, maar ik zie dus bijvoorbeeld dat een organisator voor een motorcross binnen een overdekte ruimte miljoenen ter beschikking heeft om dat te realiseren. Ook de Federatie van Autosporten hier in Vlaanderen is financieel een zeer sterke organisatie en ik denk niet dat we die direct geld moeten toeschieten als ze zelf over genoeg financiële middelen beschikken. Dus die vraag blijft open en daar houden wij momenteel de boot nog een stukje af voor wat de investeringen van onze kant betreft.

Ik denk dat ik kan overstappen naar uw vraag in verband met de Coördinatieceel Aangepast Sporten waar u stelt dat er niet direct nieuwe of meer middelen voorzien zijn voor wat de gehandicaptensport betreft en waar u ook vragen hebt naar de verhouding.

Ook dat moet u in zijn geheel zien.

U zult inderdaad geen verhoging terugvinden in de cijfers van de begroting. Er is 1 750 000 BEF voorzien vanuit de sport. De collega van Welzijn doet daar nog eens 1 000 000 BEF bovenop. Dat is dus 2 750 000 BEF die specifiek voorzien zijn voor het CAS-project. Dat is dus een letterwoord voor het Centrum Aangepast Sporten, waar één personeelslid schitterend werk verricht en de zaak leidt en trekt. Daarnaast zijn er nog een aantal andere dingen waar de gehandicaptensport aan bod komt. Die 2 750 000 BEF is twee jaar oud. Als u het ten opzichte van vorig jaar ziet, is het hetzelfde, maar ten opzichte van twee jaar geleden is het 2 750 000 BEF die erbij komt. Hetzelfde kan gezegd worden wat de subsidies betreft.

Vroeger zaten de gehandicaptensportfederaties binnen het globale pakket van sportfederaties en deelden zij op basis van dezelfde criteria van de anderen mee van de pot die moest verdeeld worden op basis van het aantal leden, het aantal vormingsuren die ze gaven, het aantal begeleiders die ze ter beschikking stelden, enz... Wij hebben een reeks van criteria die gebruikt worden om op een objectieve manier die subsidies te verdelen. Er is telkens – en ik vermoed dat u zelf deel uitmaakt van de Sportraad voor uw fractie – een advies van de Sportraad als die verdeling gebeurt.

Wat hebben we gedaan ?

Wij hebben de federaties Gehandicaptensport daar uitgehaald en 500 000 BEF alleen maar voor hen bedoeld. Er zijn maar drie sportfederaties die de 500 000 BEF verdelen. De andere sportfederaties hebben 4 000 000 BEF te verdelen, een achtvoud, maar er zijn, denk ik – en sla mij niet dood als ik mij vergis - een honderdtal andere sportfederaties.

Ik denk dus niet dat ze mogen klagen, want de kleinste krijgt 107 000 BEF en de grootste 237 000 BEF, daar waar voor de gewone sportfederaties de kleinste 20 000 BEF krijgt - dat is maar één vijfde van haar equivalent in de gehandicaptensportfederaties - en er ongeveer 185 000 BEF voorzien is voor de Belgische Basketbalbond van Oost-Vlaanderen, die het grootste bedrag in de wacht sleept.

Ik denk dat men niet kan zeggen dat ze slecht bedeed zijn. U moet ook in het oog houden dat het de bedoeling is - en dat zal ook in de kwestie van het sportpromotieplan zitten – om naar de toekomst toe het CAS te integreren. Ik denk dat het te waardevol is om het project los te laten. Het zit momenteel in een projectvorm, maar het is de bedoeling om het personeelslid en de dienst te integreren in de sportdienst zodanig dat het naar de toekomst toe ook verankerd zit wat het beleid naar de gehandicaptensport toe betreft.

U weet dat wij een uitleendienst hebben waar wij sportmateriaal ter beschikking stellen. Ook daar doen wij aankopen voor de gehandicapten sport. U moet maar eens gaan kijken naar de prijs van een rolwagen om rolbasket te doen. Dat kost vele tienduizenden franken als men dat tweedehands koopt. Het gaat direct over 100 000 BEF als men zo een degelijke rolstoel wil kopen en men heeft er vijf nodig om te basketten. Dan weet u direct over hoeveel geld het gaat dat ook langs die weg nog eens supplementair wordt geïnvesteerd.

De federaties profiteren bovendien – en dat is niet negatief bedoeld – van het feit dat wij via CAS gehandicapten laten kennismaken met sport en dat het juist de bedoeling is om hen door te verwijzen naar de bestaande sportfederaties. Wij betalen het eerste lidgeld nog een keer zodanig dat ze nadien op een ruimer publiek kunnen terugvallen, wat toch de bedoeling moet zijn.

Ik denk dat ik daarmee de items heb beantwoord van collega Marc Heyndrickx. Als dat niet zo moest zijn, moet hij maar een seintje geven en dan komen wij daar straks nog op terug.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde,

U zei daarstraks : “Sla mij niet dood als ik mij vergis.” Ik zal u zeker niet doodslaan, maar ik wil toch wel zeggen, de tijdsdruk in acht genomen, dat we vandaag nog even het landbouwdebat moeten aanvatten. Dat is afgesproken. Ik wil u zeker niet beperken. Ik weet hoezeer het u aan het hart gaat, en ons allemaal. We gaan om 17 30 uur stoppen en ik wil de tussenkomsten van collega’s De Roo, De Gussem, Lockefeer en Van Duyse nog laten doorgaan.

Mijnheer de Gedeputeerde, u zult mij zeggen : “U onderbreekt mij altijd.” Maar dat is omdat u altijd zo bondig en zo duidelijk bent. Ik ben u dankbaar dat u dat het bureau niet kwalijk neemt, maar we zitten met tijdsdruk. Dat is het ongelukkige aan heel die geschiedenis. Verontschuldigt u mij, Mijnheer de Gedeputeerde, en doet u rustig voort. Had ik u laten voortdoen, dan had u misschien al gedaan.

De heer gedeputeerde Verleyen

Ongeveer, Mijnheer de Voorzitter. Het is trouwens een overweging die ik u eens wil meegeven. Door teveel te onderbreken, verspilt u wellicht te veel tijd die anders de sprekers ten goede zou komen. Maar dat is goed bedoeld, uiteraard.

Ik kom dus terecht bij collega De Ridder. Ik zal daar bijzonder kort zijn. Ik weet niet, Collega De Ridder, of u het ook in Lebbeke overweegt om uw drie personeelsleden te gaan vervangen door een geautomatiseerd systeem. Maar wat ons betreft kan ik u het volgende zeggen.

Het concept van het zwembad is zodanig geconcipeerd dat wij alle ingangen via één loket kunnen realiseren. Dat maakt dat wij voor het hele complex normaliter twee fulltimes nodig hebben als loketbediende. Uiteraard in de verlofperiode, zeg maar juli en augustus, zal dat moeten aangevuld worden met een aantal mensen via seizoenwerk, seizoenstudenten, jobstudenten. Maar het hele geval wordt geautomatiseerd. Het is ook de bedoeling om voor de buitensportterreinen de geautomatiseerde methode te gaan gebruiken, zodanig dat we met twee fulltimers genoeg hebben wat de toegang betreft. Trouwens, die software wordt voor een stuk gebruikt, niet alleen voor sport, maar ook voor recreatie. Onder andere in De Gavers in Geraardsbergen hebben wij een dergelijk pakket, weliswaar van Nederlandse oorsprong, maar het draait en het is goed, dacht ik.

Naar collega Dekimpe toe. Ik heb al heel wat verteld over de bedoeling van CAS, onze Coördinatieceel Aangepast Sporten. Wij zijn daar een kleine twee jaar mee bezig en wij hebben gemeend niet direct het hele gehandicaptenpubliek te kunnen aanspreken. Dat zou veel te veel geweest zijn om op de tengere schouders van Katrien te leggen. Dat is de dame die instaat, alleen, voor het hele project. We hebben dus geopteerd om met visueel gehandicapten, auditief gehandicapten en motorisch gehandicapten te beginnen. Ik ben het met u roerend eens dat het mogelijk organiseren van een Special Olympics hier in Gent het gedroomde moment zou zijn om te gaan uitbreiden. Het is ook altijd de bedoeling geweest. U vraagt ons of wij bereid zijn vanuit Oost-Vlaanderen samen met Gent de kandidaat te stellen. Ik ben daar wat mij betreft, wat Oost-Vlaanderen betreft, en mits uw goedkeuren uiteraard ertoe bereid om dat te doen en ik vermoed dat Gent dat ook wel wil. Dus ik zal het voorstel overmaken aan de collega van Sport van de stad Gent en hem vragen of wij samen ons kandidaat kunnen stellen.

DEBATTEN

Ik voeg eraan toe dat wij op dat moment ook zullen overwegen om niet alleen de CAS te integreren in onze sportdienst, maar ook naar een uitbreiding te kijken zodanig dat wij de andere groepen gehandicapten kunnen integreren binnen onze werking. Wat mij betreft een volmondig ja. Als Gent ja zegt, gaan we het proberen en zullen we dat ondersteunen. Wij hebben trouwens een speciale subsidie daarvoor. Een subsidie waarbij wij grote projecten, zoals het wereldkampioenschap artistieke gymnastiek, ook substantieel gaan ondersteunen.

Dat brengt mij, Mijnheer de Voorzitter, bij de tussenkomst van mevrouw Willems loco mijnheer Pauwels. Wat de buitensportterreinen in Puyenbroeck betreft hebt u uiteraard gelijk dat die er belabberd bijliggen. Wij weten dat. Maar wij waren van mening dat het niet veel zin had daar veel geld in te steken op een moment dat wij daar met zeer grote werken gaan beginnen en waarvan wij niet weten wat de schade gaat zijn voor de omgeving. Men gaat daar een immense bouwwerf maken. Wij hebben speciale transportwegen moeten aanleggen onder andere voor het vervoer van het zand, enz. en wij passeren aan de rand van die tennisterreinen. Er is wel wat geld voorzien om de bouwperiode te overbruggen. Wat het minigolfterrein betreft zullen wij dat zeer degelijk herstellen omdat het wat verder verwijderd is, maar wat de andere terreinen betreft is het dus een voorlopige oplossing die we voor een stuk met die 10 000 000 BEF gaan betalen. Hetzelfde is waar voor het skatepark. Het is de bedoeling om nadien de buitensportterreinen op een veel grondigere manier te renoveren.

Dan heb ik nog één vraag met betrekking tot De Boerekreek.

De 9 000 000 BEF die voorzien is, is uitsluitend bestemd voor de opdracht naar de ontwerper toe. Waarom maar 9 000 000 BEF ? Omdat wij daar dit jaar of volgend jaar opnieuw aan bouwen gaan toekomen. We hebben gezegd : "Laat ons beginnen met een ontwerp te maken." Wat mij betreft kan dat getoetst worden aan wat er leeft in de omgeving. U weet dat wij daar met een vzw zitten waarvan u trouwens zelf beheerder bent als ik het goed voorheb. Op die manier hebt u natuurlijk inspraak van de gebruikers ter plaatse via hun vertegenwoordigers die in de vzw aanwezig zijn.

Ik wil dat ook in een ruimer kader toetsen. Wat is de bedoeling ? Wel, twee klemtonen liggen op dat gebied, namelijk de watersport die hoofdzaak blijft en daarnaast de ruitersport. Het is de bedoeling om daar een degelijke infrastructuur te bouwen want aan de hoeve - wat men eufemistisch de ponyranch noemt, maar het mag niet te hard waaien of ze gaat instorten - moet iets gebeuren. Dat gaan we renoveren.

Er is ook nieuwe verblijfsrecreatie voorzien en het moet uiteraard ruimer gebruikt worden dan voor die twee dingen. Het wordt nu uitvoerig gebruikt voor de plattelandklassen, maar daarnaast ook voor wandelen, fietsen, enz. Ook naar onderwijs toe zullen we het proberen te gebruiken, dit om onze kinderen van het eerste jaar secundair onderwijs eens met het platteland kennis te laten maken. En we kunnen dat op een financieel zeer voordelige manier doen als wij over eigen infrastructuur beschikken. Dat was het, Mijnheer de Voorzitter. Ik dacht dat ik het zeer kort heb gehouden.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik heb al gezegd, Mijnheer de Gedeputeerde, toen u geantwoord had op de artikelsgewijze bespreking van de begroting onderwijs, dat het een geluk was dat bij u de onderwijsman en de man van de klas sprak doorheen de verdediging door de gedeputeerde. Ik zou nu moeten zeggen dat de sportman, en ook in uw nieuwe look, zich duidelijk toont in de wijze waarop u uw begroting verdedigt.

Ik ga ervan uit dat er geen tussenkomsten of replieken meer zijn ? Of toch ?

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou de gedeputeerde willen bedanken voor zijn bondig antwoord en ik ben blij te horen dat er in onze provincie meer dan genoeg zwemgelegenheid zal overblijven zonder dat er zwembaden zullen moeten sluiten. Maar waar ik meer mee inzit is dat na de evaluatie van de beschikbare terreinen voor de motorsportbonden er voor de verschillende Oost-Vlaamse motorsportbonden die er bestaan maar weinig terreinen meer zullen overblijven om de sport te beoefenen. Dat vind ik voor de toekomst voor de sportmensen heel nadelig.

Dank u.

De heer De Ridder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat er toch wel een misverstand bestaat. Ik heb nooit gezegd dat wij personeel aan de deur gingen zetten. Ik heb gezegd dat wanneer wij zouden kiezen voor hetgeen men in de volksmond noemt "automatische kassa", wij het personeel – want dat personeel is vastbenoemd – zouden omscholen en inzetten in andere diensten.

Dat is toch een groot verschil.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat betreft de repliek van de heer Heyndrickx vind ik dat ook. Daarom ben ik begonnen met te zeggen dat men eerlijk moet zijn. Als men tegen die mensen moet zeggen dat er in Vlaanderen geen plaats meer is voor motorsporten dan moet men daar ook politiek de consequenties van dragen en moet men dat ook naar buiten toe zeggen. Maar in die werkgroep zitten ambtenaren die zeggen dat het inderdaad niet meer kan. Dus wanneer men zegt "om het even welk terrein", dan krijgt u de repliek : "Ja, maar wij zitten met duizenden mensen die wat stilte vragen en die dat weg willen." Dat zal de keuze zijn die men politiek moet maken. Vlaanderen zal dat moeten doen waar het zelf bevoegdheden heeft, dus in de havengebieden bijvoorbeeld, waar er veel terreinen liggen te wachten op gebruik en waar men zonder iemand te storen zou kunnen crossen. Maar er zijn nog andere dingen die tevoorschijn komen zoals vogelrichtlijngebieden, stiltegebieden, enz. en die het moeilijk maken.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik wil niet tussenkomen in het debat, maar ik wil aan de heer Heyndrickx en aan de gedeputeerde nog even signaleren dat één van de chauffeurs, verbonden aan de provincie, zopas opnieuw in de 600cc zowel in de gewone categorie als in de supercategorie nationaal kampioen van België is geworden, met name Louis Wuyts. Dus ik wil maar zeggen. Hij vervoert een mandataris.

Het landbouwdebat

De heer voorzitter

Ik ben dankbaar dat gedeputeerde Vercamer aanvaardt dat het landbouwdebat zou beginnen. We gaan zien hoever we geraken. Morgen een paar tussenkomsten. Ik heb met de heer De Meerleer, wat het economiedebat betreft, afgesproken. Ook de heer Willems heeft daar nog een vraag in. Als de raad instemt, gaan we het landbouwdebat aanvatten. Stemt de raad in ? Collega De Roo, ik vind het fraai dat u op dit late uur nog het woord wilt nemen en we luisteren allemaal met belangstelling.

LANDBOUW

P. 150 : ALGEMENE BESCHOUWINGEN

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, Landbouw betekent nog altijd iets in Vlaanderen en zeker in onze provincie. Zowel naar onderhoud van ons landschap als naar tewerkstelling toe is de land- en tuinbouw van groot belang. Iedereen weet dat er in de landbouwsector grote verschillen op te merken zijn in vergelijking met 20 jaar geleden. Niet alleen de structuur van de land- en tuinbouwbedrijven is grondig gewijzigd, maar eveneens vergt het ganse management op de moderne bedrijven een grondige kennis van zaken. Er is toegenomen aandacht, zowel voor de consument als van de producent, voor dierenwelzijn, het milieu en de strengere kwaliteitseisen gesteld aan de landbouwproducent. De efficiëntie van de bedrijfsvoering zal in de toekomst de overlevingskansen van het landbouwbedrijf bepalen. Landbouw is geen sector waar je met weemoed geniet van een Bourgondisch leven zoals zo mooi is weergegeven in de schilderijen van Breughel. Landbouw en het leven op het platteland is geen aflevering van de "Heren van Zichem." Heel wat mensen hebben nog altijd dat beeld voor ogen, maar niets is minder waar ! Ik zei al eens eerder "De boerkes van Bokrijk, die zijn al lang dood." De collega's die de laatste commissie Landbouw hebben bijgewoond in 't plattelandscentrum in Sint-Laureins zullen hebben gemerkt dat daar op een schitterende wijze de geschiedenis van de landbouw en het leven op het platteland is weergegeven. De film die je daar kunt bekijken, geeft weer hoe het er momenteel aan toe gaat op een modern bedrijf. Het plattelandscentrum is een prachtig initiatief uitgewerkt met 5b-gelden. Naar het imago van de sector kan het centrum zeker zijn steentje bijdragen. Mijn hoop is dan ook dat de provincie dit initiatief in de toekomst zal blijven steunen.

Een groeiende groep vakantiegangers verkiest hun vrije tijd door te brengen op het platteland. Het plattelandstoerisme en de vraag naar een groene omgeving is de laatste jaren dan ook sterk gestegen. Alsmear meer landbouwers spelen in op dit gegeven. Hoevertoerisme zit in de lift. Zoeken naar nieuwe uitdagingen en het verhogen van de toegevoegde waarde op het bedrijf, het kan.

Landbouwers zijn reeds lang landschapsbouwers en de laatste jaren worden heel wat initiatieven genomen om het landschap te veranderen. Ik weet dat vanuit de sector interesse bestaat om mee te werken aan de herwaardering van het landschap. Maar ik stel vast dat de communicatie tussen het beleid en de sector veel te wensen overlaat. Niet zozeer het provinciaal beleid, want dit staat mijns inziens dicht bij de sector, maar de hogere overheid neemt soms beslissingen zonder de gevolgen in te schatten.

Als de overheid de regelgeving naar vergunningen toe wijzigt dan is het de provincie die de beslissing moet nemen. Het wantrouwen die ontstaat en de drempel die wordt verhoogd om aan duurzame landbouw of om aan agrarisch natuurbeheer te doen, is de laatste tijd weer enorm toegenomen. Dit komt omdat er gewoon geen rechtszekerheid meer is. Heel wat landbouwers zitten met de vraag of hier eigenlijk nog wel plaats is voor de boeren.

Ik geef enkele voorbeelden :

1. Op gebied van ruimtelijke ordening.

De bosuitbreiding, we weten allemaal dat er bosuitbreiding moet gebeuren, maar de manier waarop, daar stel ik mij vragen bij.

In het meetjesland zou er 300 ha bos moeten bij worden gecreëerd. Daarvoor hebben de diensten van Aministratie een voorstel uitgewerkt. De verbinding van Burkel - Drongengoed - Het Leen - Lembeke wordt verbonden door een perimeter van 10 000 ha. Uit dit gebied zou tegen 2005 300 ha bijkomend bos moeten worden aangelegd. Dit kan op vrijwillige basis, maar als het zo niet gebeurt, komen er onteigeningen. Gevolg : iedereen die zich in de perimeter bevindt zit met onzekerheid van bedrijfsvoering. Ik vind dat we dringend een perimeter moeten tekenen rond landbouwgebieden.

2. Naar vergunningen toe.

Momenteel zijn nieuwe milieuregels in de maak. Er worden nu maatregelen uitgewerkt om de uitstoot van ammoniak uit de stalrichtingen te beperken. Vanaf 2002 moeten alle nieuwe stallen emissiearm worden gebouwd. Bij vernieuwen van de vergunningen zullen aanpassingen worden opgelegd aan bestaande gebouwen. Nog dringender en strenger worden de beperkingen voor stalrichtingen die zich in een straal tot 4 kilometer rond bossen en natuurgebieden bevinden ook al zijn ze zelfs in de landbouwzone gelegen.

Dat is dus de meerderheid van de Vlaamse bedrijven. Als ik mijn gemeente bekijk, valt ieder bedrijf in zo'n zone en we hebben nog zo'n goede 400 bedrijfszetels. Waar is de rechtszekerheid ? Dan heb ik het nog niet gehad over de administratieve rompslomp die men ondergaat. Het papierwerk is niet te volgen.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden van hoe men het de bedrijfsleiders in de landbouw moeilijk maakt de zaak te runnen. Het zogenaamde strategisch project duurzame landbouw zou wel eens de doodsteek voor de Vlaamse landbouw kunnen betekenen.

Nu zou je kunnen zeggen : "Wat kom je dat hier op de provincieraad vertellen ?" Het is zo dat de laatste jaren het provinciaal landbouwbeleid goed is uitgebouwd. We betoelagen projecten van landinrichting, dierenziektebestrijding, duurzame ontwikkeling tot rattenbestrijding enz. Heeft dit wel zin als je eigenlijk voelt dat landbouw hier niet meer gewenst is ? Moeten wij geen signaal geven als provinciebestuur ? Het gaat hier tenslotte ook over heel wat jobs die op de helling komen te staan.

Ik dank u.

Applaus

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, als u mij toestaat, we hebben met collega De Buck afgesproken dat aangezien het over een fiscaal onderwerp gaat, het door de gedeputeerde voor Financiën zal worden beantwoord.

P. 49 : ALGEMENE PROVINCIEBELASTING : COMMENTAAR OP DE INTERPRETATIE VAN DE PROVINCIEBELASTING DIE BETREKKING HEEFT OP ZELFSTANDIGE LAND- EN TUINBOUWBEDRIJVEN EN ACTIVITEITEN VAN ZELFSTANDIGE LESGEVERS

Mevrouw De Gussem

De gedeputeerde heeft wel gevraagd om de tussenkomst reeds vandaag te doen en hij zal morgen antwoorden.

De heer voorzitter

U zult noteren en de eerste gedeputeerde zal dan ook kunnen antwoorden. Ik zie aan mevrouw De Gussem dat ze strijdvaardig is, ondanks het late uur, bereid is om ons over de fiscaliteit en de landbouw te onderhouden. Ze heeft al het woord.

Mijnheer Vercamer het is juist, maar spreek af voor het antwoord.

DEBATTEN

Mevrouw De Gussem

Geachte Voorzitter, Collega's,

Mijn tussenkomst heeft betrekking op de APB bedrijven, de algemene provinciebelasting zoals gestemd in 2000 en toegepast in 2001, maar waar de recente ervaring leert dat er zich wellicht naar 2002 concrete aanpassingen aandienen.

De voorbeelden hebben grotendeels betrekking op situaties binnen de land- en tuinbouwsector, vandaar de motivatie om deze inbreng binnen het landbouwdebat te plaatsen.

Bij de uitvoering van de APB bedrijven kreeg iedere aangegeven zelfstandige een belastingsformulier toegestuurd.

Specifiek binnen de land- en tuinbouwsector is de positie van de zelfstandige helper, de jonge landbouwer die meestal meehelpt op het ouderlijke bedrijf. Deze kan inwonend zijn of op een andere plaats gedomicilieerd zijn en hoewel zij geen eigen bedrijf exploiteren kregen ook zij een eigen aanslagbiljet, weliswaar voor een bedrijf waarop reeds belastingen werden geheven.

Analoog is de situatie van de meewerkende echtgenotes, die op vrijwillige basis bijdragen, betalen bij een sociaal verzekeringsfonds. Zij zijn actief op het bedrijf dat zij samen met hun partner uitbaten.

Het weze dus duidelijk dat niet iedere natuurlijke of rechtspersoon een vestiging in gebruik heeft.

Ook al blijkt achteraf dat bepaalde onder hen vrijgesteld worden van APB, toch lijkt het omslachtig dat zij allen een aanslagbiljet krijgen, en indien niet, er zelf een moeten aanvragen.

Zou het niet zinvoller zijn bedrijfsbelasting te heffen per btw-nummer, dus per bedrijf.

Zodoende vallen helpers en meewerkende echtgenotes meteen buiten de aanslagregeling.

Graag ook even nog aandacht voor de situatie van de zelfstandige lesgevers. Ook zij vallen onder de APB bedrijven. Wellicht zou het de voorkeur genieten rekening te houden met de inkomsten die zij verwerven uit deze zelfstandige activiteit. Daarbij de suggestie om een minimumgrens vast te leggen waaronder zij vrijgesteld worden van APB.

Tot slot nog de suggestie om het begrip "serre" te gebruiken zoals dit in tuinbouwterminologie gebeurt, namelijk als "glazen constructie" en niet zoals vermeld als synoniem van "elke duurzame constructie bestemd voor de tuinbouwteelt".

Ik dank u.

De heer voorzitter

U hebt al gesproken voor de raad, het is niet uw maidenspeech, maar toch gaan we u een applaus geven.

Applaus

Vooraf voor die merkwaardige opmerking over de serre.

De heer Abbeloos

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik denk dat het probleem dat mevrouw De Gussem heeft aangeraakt zich niet alleen voor de landbouwbedrijven stelt, maar ook voor alle zelfstandigen waar zowel de helpers als de meewerkende echtgenotes in hetzelfde geval zitten. Dat probleem is vrij ruim en zou moeten worden onderzocht.

De heer Lootens

Ik heb u al dikwijls weten tussen te komen om de sociale assistente te verdedigen en dat was ook pro domo. Neen ?

Gelach

De heer voorzitter

Het woord is aan mevrouw Van Duyse.

P. 153 : COFINANCIERING VOOR GEBIEDSGERICHTE WERKING : PLATTELANDSONTWIKKELING : ROL EN OPDRACHT VAN DE PROVINCIES : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

Mevrouw Van Duyse

Voorzitter, Collega's, Gedeputeerden,

Het Vlaamse Programma voor Plattelandsontwikkeling, of afgekort POP-programma genoemd, heeft aan op welke wijze belangrijke delen van het landbouwbeleid op Vlaams niveau zullen worden ingevuld en dit voor de planningsperiode 2000-2006. Sleutelwoorden hierbij zijn duurzame en biologische landbouw.

Van belang voor het provinciale niveau is hoofdstuk negen van dit programma met maatregelen inzake de ontwikkeling van een geïntegreerd plattelandsbeleid. Hierin is uitdrukkelijk voorzien dat de provincies vanaf de tweede fase - midden 2002 - de verantwoordelijkheid zal krijgen om gebiedsgerichte invulling te geven aan het plattelandsbeleid. Dit houdt concreet in dat de provincies plattelandszones moeten afbakenen, daarin prioriteitsgebieden aanduiden en dan een selectie van projecten doorvoeren die provinciaal zullen worden betoelaagd. Deze projecten moeten passen in een van de vier volgende doelstellingen : diversificatie van de plattelandseconomie, bevordering van het medegebruik van de plattelandsgebieden, leefbare woonkernen en integratie van kwetsbare bewonersgroepen. In totaal is hiervoor 1,4 miljard BEF aan Vlaams geld voorzien. Voor Oost-Vlaanderen komt dit neer op ongeveer 257 miljoen BEF, een niet onaardig bedrag. In de provinciale begroting 2002 wordt een eerste aanzet gegeven tot invulling van het beleid en wordt een bedrag van 84 284 € voorzien.

Graag had ik hierbij de volgende vragen gesteld :

1. Zoals hierboven geschetst wordt een belangrijke inbreng verwacht van de provincies bij de invulling van het geïntegreerd plattelandsbeleid. Wat is de stand van zaken inzake het provinciaal plattelandsontwikkelingsplan ? Wat is de verdere timing ? Waarvoor worden de voorziene middelen aangewend ?
2. Voor de aanduiding van de plattelandszones wordt vanuit het Vlaams niveau geopteerd om bij voorkeur de gebieden op te nemen gelegen in de landinrichtings- en natuurinrichtingsprojecten en de ruilverkavelingen waarvan de afbakening wel op Vlaams niveau is gebeurd. Zal de subsidiariteit ten volle kunnen spelen en zal de provincie de eigen kennis en ervaring opgedaan bij het uitwerken van het provinciaal structuurplan aanwenden voor het aanduiden van de plattelandszones ? Dit is toch wel van belang daar uiteindelijk alleen projecten in deze prioriteitsgebieden in aanmerking kunnen komen voor steun.
3. De kenmerken en behoeften van het platteland vragen een aangepast of gebiedsgericht en een integraal beleid. Zal er structureel overleg zijn tussen de verschillende betrokken provinciale diensten om tot de uitwerking van een plattelandsbeleid te komen ? Zal er ook overleg zijn en/of kan er inspraak zijn van het middenveld ? Komen initiatieven die uit het middenveld ontstaan zijn en die voldoen aan de doelstellingen van het verbreed plattelandsbeleid in aanmerking voor projectsubsidies ?
4. In een latere fase zullen ook de gemeenten een rol krijgen toebedeeld, maar ze hebben dikwijls niet voldoende knowhow inzake het uitwerken van een plattelandsbeleid. Zullen de gemeenten in de toekomst hierbij een beroep kunnen doen op de kennis van de provinciale land- en tuinbouwdienst ?
5. En ten slotte naar de toekomst toe is het misschien nuttig om dit dossier regelmatig op de agenda van de vijfde commissie te plaatsen teneinde de evolutie te kunnen opvolgen.

Ik dank u.

Applaus

DEBATTEN

De heer voorzitter

Het is zo dat in zo'n bespreking, de onderwijsbegroting, de sociale aspecten, het milieu, de cultuur en een heleboel andere dingen veel aandacht hebben. Ondanks de omwisseling van de hoofdstukken vind ik dat landbouw soms weinig aandacht krijgt en ik vind het bijzonder fraai van mevrouw Van Duyse om hier vandaag als laatste van dit debat toch nog even het woord te willen nemen.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, het was haar eerste tussenkomst.

De heer voorzitter

Is het zo ?
Een hartelijk applaus.

Applaus

Zonder dat ik mij uitspreek, dat komt mij niet toe, over de inhoud en u hebt dan zoals al tevoren ook door mevrouw De Gussem is gedaan, een aantal dingen aangekaart die te weinig de aandacht van ons allemaal hebben.

Zoals gezegd is door mijnheer De Roo : "Vlaanderen is een landbouwland.", nog steeds.

Morgen zal trouwens de bespreking nog verder gaan met fractieleider Lockebeer. Mijnheer Gillis heeft mij gevraagd om dat tot morgen uit te stellen.

Er is vandaag heel wat op het vlak van de landbouw gezegd en ik ben daar blij mee. De agenda voor vandaag is dan uitgeput.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter,

Toen meester Abbeloos aanvullend zijn opmerking maakte, heb ik daar zeker niet denigrerend pro domo gezegd. De meeste tussenkomsten, Voorzitter, zijn hier ofwel pro domo regionaal, ideologisch of professioneel. Vele mensen spreken uit wat ze goed kennen. Ik ken meester Abbeloos en hij spreekt van wat hij kent en mevrouw Van Duyse ook. Ik heb nog nooit een tussenkomst gehouden over sociale assistente. Ik neem mij voor dat in de toekomst regelmatig te doen.

Gelach

Applaus

De heer voorzitter

Bent u daar zeker van ?

Er is onmiddellijk de gedachte dat je zult gesteund worden. Als ik me daarin vergist heb, is het omdat uw aanwezigheid mij altijd wat verblindt, maar er is een oude Romeinse spreuk die ik als motto zal nemen voor het banket : "proximus est sibi quisque – eenieder is zichzelf het naast". Ik weet, Mijnheer Lootens, dat uw partij ontsnapt aan dat adagium en louter naastenlievend is. Het geldt in de eerste plaats voor mij, maar ik kom er voor uit, dat is het verschil.

Er is morgen om 10 00 uur zitting.

EINDE VAN DE ZITTING